ANUL X — Nr. 58

Ctitor: MIHAIL POLIHRONIADE

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA
Bd. Carol I Nr. 4
TELEFOANE

Direcţia:	3.31,15	Administ.	3.31.09
Secret.	3.31.10	Publicitate şi abonamente	3.31.09
Redacţia	3.31.14	Depozitari	3.31.24
Sport	3.31.14	Tipografia	4.84.48
Provincia	3.31.10		

Director: PAVEL COSTIN DELEANU
Prim-redactor: CRIŞU AXENTE

AXA

8 PAGINI 3 LEI

Joi 16 Ianuarie 1941

ABONAMENTE:

IN ŢARA:		IN STRAINATATE:
3 Luni	Lei 250	In raport cu tariful poştal şi valuta
6 „	Lei 500	
1 an	Lei 1.000	
Instituţii de stat şi particulare	2.000	

Cont. cec. 1304. Căsuţa poştală Nr. 5
Taxă de franc plăt. în numer. conf. aprob.
Dir. gr. P. T. Nr. 3101/604 din 1940.

ZIAR DE LUPTA POLITICA, DOCTRINA LEGIONARA, INFORMAŢIE ŞI REPORTAJ

„PENTRU LEGIONARI ŞI TOATA LUMEA ROMANEASCA"

„Cercuri interesate şi direct vinovate, legate şi manevrate din umbră de agenţii Inteligence-Service-ului au început să lanseze o serie de svonuri alarmiste cu scopul evident de a crea o atmosferă de neîncredere în jurul regimului legionar.

Recomandăm foştilor masoni şi cercurilor legate de ei, calm şi seriozitate".

Conţinutul notei publicate acum două zile de Comandant informează şi sfătueşte.

Prima parte a titlului care serveşte şi de adresă, constituie însă pentru cei cărora se adresează o semnalare de fapte. Şi nu depinde decât de evoluţia lor, spre a constitui eventual un obiectiv şi un semnal de luptă. In această eventualitate, în care sfatul n'ar fi ascultat, nota Comandantului constitue deja prevestirea acţiunii legionare.

Ritmul Mişcării Legionare este permanent viu. Dela 15 Septemvrie, data instaurării regimului legionar la 12 Ianuarie crt., au trecut abia patru luni. Iată însă că a şi venit momentul să separăm oile de capre. Din grija de ei, dar şi pentru mai marea glorie a lui Dumnezeu.

Căci vechea simbioză, bine cunoscută acum în toată lumea, jidanul-masonul-politicianul, se frământă să iasă din nou la suprafaţa apelor care l-au răsturnat şi acoperit. A reamintit-o agenţia Reuter, care-i cere concursul desinteresat pentru cauza păcii mondiale şi a fericirii popoarelor. Măruntă vermină, pentru o clipă de viaţă publică uită, se pare, legea şi raţiunea ei ultimă, auto-conservarea, pârdalnicul avânt propagandistic consumându-i ultimele energii cu care-şi sfărâmă sclerozatele artere.

Increderea în mama lor, Anglia, îi priveşte. E până la urmă, o chestie de obişnuinţă. dupăcum perspectiva şi lupta noastră continentală este o viziune şi o misiune.

Dar apartenenţa lor internaţională nu mai poate fi o manifestare publică, ci doar o chestiune particulară. Viaţa publică majoritar-politică au pierdut-o în luptă cu noi, odată cu răsturnarea epocală din 1937 a coaliţiei guvernamentale, iar existenţa publică minoritară şi dreptul principial la orice fel de viaţă publică le-au pierdut prin reimpunerea nelegiuită şi tiranică a regimului coaliţiei lor, prin lovitura de stat din 1938.

In orice caz, dacă poporul i-a suportat până ce s'au prăbuşit cu statul negător de neam peste dânşii, în timp ce ţara, pe care juraseră s'o „apere luptând până la unul" şi „până la ultima picătură de sânge" necedând „nici o brazdă" din cele încercuite de „brâul de fier şi de foc" era sfâşiată până în inimă, a făcut-o, vede oricine aceasta, pentru ca să tragă cel puţin un folos: prăbuşirea completă şi definitivă, prin faptele ei, a oligarhiei. Cei ce-o constituiau mai au o singură posibilitate: retragerea în viaţa particulară.

Altminteri, primul lucru ce-l avem de făcut, spre a putea ridica noua construcţie socială şi statală românească, este asanarea. Sleirea radicală a tuturor mlaştinilor sau terenurilor slabe, care întreţin viitoare primejdii.

Nu vrem să mai convertim pe nimeni, pentru că nimeni nu-şi poate convinge microbul care-l roade sau pacostea care-l pândeşte, căci ele trăesc tocmai din [illegible] omului.

Să nu specileze nimeni asupra greutăţilor pe care ni le-a lăsat în spate. Vremea acelor fel de manevre a trecut odată cu sistemul politic al vechiului „echilibru". Celor ce vor încerca s'o facă li se va cere să suporte şi integral consecinţele acestor greutăţi şi, fără îndoială, nu vor avea ce face. [illegible] mai întâi această speculă e o prostie, fiindcă regimul legionar nu este unul care să se sperie de greutăţi. Ci el, după firea Mişcării care l-a impus, caută greutăţile, spre a se întări din învingerea lor. Noi n'am venit până unde am ajuns ocolind greutăţile, ci atacându-le pieptiş. Pe noi ne-au ridicat şi impus tocmai greutăţile de care s'au sfărâmat pe rând adversarii.

Iar dintr'o perspectivă mai largă, e vremea să înţeleagă oricine că noi nu suntem oportuniştii cari au manevrat abil spre a folosi în politica lor internă o mare schimbare de conjunctură externă, bazându-se de noua concentrare de forţe politice care vine, care biruie. Nu! Ci noi suntem însăşi lumea nouă care se ridică. Acesta este însă şi adevărul cel mai greu de acceptat pentru lumea mediului a vechilor, şefilor de compiuare şi agenţilor electorali ai acţiunii brute dela gurile Dunării masoni, jidani, şefi de bande angajate, adică de toate „partide politice" mari conducători de trusturi industriale-financiare în ţara lui Cremene. Iar cei ce ne-au ucis nu-şi pot în nici un caz acuza victimele că în definitiv n'ar fi decât aceleaşi instrumente ale partidei adverse, pentru că jertfele nu mai pot fi decât ale Ţării şi Neamului. Şi pârghia biruinţei lui istorice.

Suntem istoriceşte, adică spiritual dar şi tactico-strategic, solidari într'o cauză care ne depăşeşte, într'o comunitate de mişcări revoluţionare, în care fiecare cu valorile rosturile şi însemnătatea proprie, luptă la început intuitiv, apoi tot mai concertat să impună o nouă revoluţionară unitate europeană în lume, şi până la urmă o nouă ordine a celor 3 continente legate între ele prin mări interioare.

In acest cadru demn de sforţări uriaşe, Moţa luptă şi se jertfeşte sub zidurile Madridului spre a zdrobi regimul lumii vechi din România până încă nu trecuse anul.

Pentru ca victoriile fulgerătoare ale armatelor germane în occident să zdruncine şi regimul poliţist din România. După cum desăvârşirea biruinţei legionare însemnează un câştig real pentru cauza continentală în genere.

Şi nu urăm celor ce încearcă să se agite, biruinţe engleze, fiindcă nu vor fi în stare a le suporta. O spunem noi, care am trăit totuşi pe rând, victoriile germane în Europa centrală, răsăriteană, nordică şi occidentală.

Rămăşiţa lumii vechi să nu uite atât de naiv că trăieşte în ţara în care a înăbuşit neîncetat în sânge voinţa de libertate a Poporului; în ţara în care geniul, dela Eminescu la Nae Ionescu, a fost ostracizat şi într'o formă sau alta, ucis de ei; în ţara în care au exploatat fără milă mizeria mulţimilor muncitoa-

Pavel Costin Deleanu

(Continuare în pag. 3-a)

Atenţiune la recensamant

O ţară o lume întreagă [illegible] celebrul recensământ „organizat" în [illegible] 1930.

Ne este recentă în minte [illegible] statistici pe care [illegible] tendenţionat [illegible].

[illegible]

I. G. Dimitriu

Grecia fără mască

Nesinceră în raporturile cu vecinii şi profitoare a momentelor politice internaţionale, Grecia s'a situat permanent în tabăra aţâţătorilor la războae

Interesante date cari dovedesc instabilitatea elenă

Uriaşele hidroavioane ale Italiei, controlează permanent apele, făcând să eşueze orice tentativă inamică şi grăbind în acest fel, sfârşitul ultimei aliate a Angliei.

In ziua de 10 Iunie 1940, Ducele a declarat:

„Italia nu vrea să atragă alte popoare în conflictul european. Elveţia, Jugoslavia, Grecia, Turcia, Egiptul, să ţină seamă de aceste vorbe ale mele. Depinde de ele, dacă vor fi cruţate sau nu."

Politica Greciei însă, a ajuns atât de compromisă prin influenţa engleză sub egida căreia se desfăşura, încât Italia a trebuit să pună capăt acestei situaţii imposibile, mai ales pentrucă [illegible] faţă de poporul albanez.

In cursul istoriei, Italia şi Grecia a avut un punct de plecare oarecum asemănător, însă s'au diferenţiat foarte mult. Italia, ca şi Grecia, au fost în antichitate centrele culturei şi luminei şi stăvilarele cari au împiedecat invazia barbarilor pe continentul Europei. Italia însă, a fost dela început o ţară unitară, pe când Grecia a fost mereu împărţită de lupte fratricide. Sparta, Atena şi Theba au fost mereu în termeni de hărţuială, ceea ce a slăbit puterea de rezistenţă internă a Greciei şi a fost cauza prăbuşirii sale.

Din punct de vedere al rasei, Italia a păstrat o unitate paralelă cu cea politică, pe când rasa greacă de azi, mai păstrează prea puţine caractere ale rasei vechi elenice.

Intre secolele III şi VIII, cei 10 milioane de locuitori ai Italiei [illegible] Ostrogoţii năvălitori, cari erau mai puţini de un milion la număr. Migraţiunile francilor, arabilor şi normanzilor nu au avut o influenţă mare asupra rasei, deoarece aceste popoare nu au venit în masse compacte şi s'au localizat.

Intre secolele IX şi XI s'a furionat definitiv rasa italiană, care era identică cu cea de azi şi a păstrat mult din caracterul vechiu roman.

Procesul operei de desnaţionalizare la Greci

In Grecia, însă lucrurile s'au întâmplat cu totul altfel. Deşi invazia Goţilor, Hunilor şi a Avarilor nu au transformat mult rasa elenă, imigrarea Slavilor în Grecia, proces care a durat aproape 3 secole, a desăvârşit opera de desnaţionalizarea elenilor şi pierderea caracterului de rasă. Greutatea transmis de plastica greacă, reprezentat de Apollon şi de Venus din Milo, nu mai are nici-o urmă în structura şi trăsăturile grecului de astăzi, slăbănog, mic de statură, fără noblețe în expresie şi degenerat.

Statuile Greciei antice, — după cum arată telegramele — au fost depozitate [illegible] guvernul elen, care nu [illegible] să declare oraşe deschise, [illegible] opere de artă.

[illegible] Slavilor şi Albanezilor. [illegible] Turcă de patru secole [illegible] ar mai fi [illegible].

Tipul clasic elen, care ne-a fost [illegible]

Lipsa de hegemonie şi rezistenţă interioară

Totuşi, pentru a nu fi nedrepţi, trebue să recunoaştem că poporul grec a păstrat în întregime unul din caracterele rasei vechi şi anume: lipsa de hegemonie şi rezistenţă interioară, şi prin urmare, necesitatea de a apela la ajutorul unei rase mai puternice. Tot aşa cum Elenii şi Aheii vechi au recurs la ajutorul Romei, în războaiele lor, şi Grecii din secolul XIX au apelat la ajutorul englez pentru a-şi desăvârşi revoluţia naţională din 1821 în contra Turcilor. Prim-ministerul englez de atunci, George Canning, şi-a făcut repede planul pentru a acapara partea Mediteranei orientale [illegible]

Prin tratatul dela Adrianopol, semnat în 1829, Grecia a devenit un stat independent. Din momentul acela chiar, Grecia ajunse să fie centrul de lupte şi rivalităţi între Marile Puteri: Anglia, Franţa şi Rusia. Sub denumirea de „Stat protejat de Anglia" Grecia se angajase încă de atunci să desfăşoare o politică corespunzătoare intereselor Angliei.

Anglia e întotdeauna gata de a ajuta Grecia, când interesele proprii dictează aşa.

Astfel a ajutat Anglia şi pe Italieni când ei s'au luptat pentru unitatea lor. Nu pentru a promova interesele Italiei şi nu din spirit de dreptate — aceasta era doar o mască — ci pentru a ţine un stăvilar expansiunei franceze, de care se temea pe atunci. Italia nu a înţeles însă să-şi vândă unitatea şi independenţa pentru acest ajutor, aşa de puţin desinteresat. Cu scopul bine precizat de a-şi apăra independenţa în Mediterana în contra influenţei britanice Italia şi-a construit în 1881, cu mari sacrificii, patru mari vase de războiu: Duilio, Italia, Dandolo şi Lepanto. De aceasta datează politica de presiune exercitată de Anglia asupra Italiei, care a durat până la intrarea Italiei în războiul actual. Grecia, prin poziţia ei mediterană şi politica ei dirijată de Anglia, a devenit astfel o continuă ameninţare faţă de Italia.

In 1902, Anglia a fost constrânsă de a recunoaşte dreptul Italiei de apărare asupra Tripolitaniei, totuşi când Italia s'a hotărît cu 9 ani mai târziu, să ocupe Tripolitania, Anglia a fost împotrivă.

Guvernul italian a propus să ocupe Sollum, guvernul englez a protestat în mod energic şi în acelaş timp, a profitat de moment, pentru a ocupa tot golful. Când Italia a bombardat Samos ocupând cu forţa Dardanelele, indignarea englezilor nu mai avea limite, alăturându-se resentimentului rusesc şi ostilităţilor greceşti.

Când prin tratatul dela Ouchy, semnat în 18 Oct. 1912, Italia obţinu recunoaşterea temporară a suveranităţii sale asupra Cirenaicei şi Tripolitaniei de către Turcia şi insulele Dodecaneze au rămas ca o garanţie temporară în posesiunea italienilor până la executarea clauzelor tratatului de către Turci, presa greacă a pornit o campanie de invective în contra Italiei, parcă Dodecanezele ar fi fost o posesie greacă şi nu turcă, înainte de a trece în mâinile italienilor.

Atitudinea Angliei faţă de această situaţie, era destul de făţişă: ministrul de externe, Sir Edward Grey dorea ca Italia să restitue insulele, nu Turcilor ci Grecilor. Astfel intenţia engleză de a mări puterea Greciei pentru a slăbi Italia, era manifestă şi atunci.

Când a izbucnit războiul mondial şi Italia a rămas neutră, Grecia a profitat de ocazie pentru a avansa pe teritoriul albanez cu trupe din Epir. Pentru a apăra independenţa Albaniei, Italia ocupă Valona şi insula Saseno.

Italia intră în războiul mondial pentru a se libera de opresiunea Habsburgilor şi pentru a i se recunoaşte măcar o parte din drepturile ei asupra Mediteranei.

Astfel încheie faimosul pact dela Londra (26 Aprilie 1915), prin care se obligă să lupte de partea Aliaţilor. Şi în acest moment, Anglia a trădat Italia. Articolul 9 din tratatul dela Londra recunoaşte în mod explicit interesele italieneşti de a menţine echilibrul politic în Mediterana şi dreptul Italiei de a obţine, în caz de desmembrarea Turciei, o parte adecvată a teritoriului mediteranian.

Punctul 8 al aceluiaş trat. stabileşte dreptul Italiei de a transforma în anexare ocupaţia insulelor Egeene. Dar abia la 11 zile după semnarea acestui pact, Anglia şi Franţa promiseseră Greciei teritorii formal promise Italiei.

In 7 Mai 1915, Delcassé, ministrul francez al Afacerilor străine spune adresându-se primului Gheorghe al Greciei: „Dacă intraţi repede în rândurile Aliaţilor, noi vom face tot posibilul de a vă da şi insulele promise Italiei. Noi nu vrem ca Italia să se facă mare şi tare în Mediterana. Susţinem însă că puterea Greciei este propriul nostru interes."

De aci, precum reese din documentele englezeşti cari se găsesc în arhivele Atenei şi care au fost publicate atât în ziarele greceşti cât şi cele italieneşti, se vădeşte proverbiala rea credinţă a Aliaţilor, ipocrizia lor şi aptitudinea de a manevra pe mai multe planuri deodată.

Cum s'a comportat în timpul conferinţei de pace

In timpul conferinţei de pace de la Paris, Grecia, care s'a expus în cursul războiului prea puţin pentru Aliaţi, avea totuşi [illegible] Lloyd George [illegible]

[illegible]

(Continuare în pag. 3-a)

Actele Revoluţiei legionare

Răsturnarea politicei externe

In avântul ei de totală împrospătare a vieţii publice româneşti şi de revizuiri radicale a vechilor stări, Revoluţia legionară a operat şi la capitolul politicei externe. Provocând răsturnarea totală a vechilor perspective şi metode.

Trebuia!

Fiindcă aci era al doilea punct nevralgic mare, al doilea abces monstruos care rodea fiinţa noastră.

In nici un alt domeniu de activitate, falimentul vechiului regim n'a fost mai catastrofal. Pentru ţară, fireşte. Nu pentru iresponsabilii şi laşii cari l-au creat şi sprijinit.

Ne-aducem aminte... In comunicatul publicat de guvern după cedarea ruşinoasă a acelei părţi din trupul sfânt al Patriei — sfânt, nu pentru ei, pentru negustorii destinelor noastre — se spunea limpede şi precis: trebue să cedăm fiindcă „suntem singuri".

SUNTEM SINGURI!...

Mărturisirea e uluitoare!

Nu cred că veţi mai întâlni una la fel, în toată istoria politicei externe a Europei.

Suntem singuri...

După ce ani de zile ni s'a împuiat capul cu Liga Naţiunilor (unde am avut şi preşedinţi, dragă doamne!), cu prietenia „marilor noştri aliaţi", cu Mica Inţelegere şi Inţelegerea Balcanică... Dupăce întâlnirile, conferinţele, convorbirile diplomatice, aici, la Bucureşti şi în altă parte, nu se mai isprăveau... Şi după ce nu se mai isprăveau declaraţiile solemne, interviewurile, cu rost şi fără, răţoelile caraghioase prin cari ei, îşi închipuiau că sperie lumea.

Unde sunt toate acestea? Toate minciunile acestea? Şi ce rost au avut? La ce ne-au folosit?

Şi ne mai amintim: „Nici o brazdă!", „Nu vom da aici un petec de pământ!", „Brâul de foc şi de oţel...!" Frazele solemne, zgomotoase şi goale, — goale ca şi cei cu le debitau, căcăit, — [illegible] în toate părţile.

Rezultatul? Il ştim cu toţii.

Acesta este bilanţul tragic al politicei de minciună şi de fanfaronadă. Plătim azi, cu preţul atâtor sacrificii dureroase, al atâtor suferinţe şi umilinţi, vanitatea, iresponsabilitatea şi minciuna cari au condus ani de zile politica acestei ţări.

Dela războiu încoace, până în ziua Revoluţiei legionare, politica noastră externă n'a izvorît din interesele noastre reale, şi nu s'a orientat după ele. N'a fost *românească*. După cum s'a văzut, şi se vede din urmările ei nefaste. Dela războiu încoace, *politica noastră externă a fost, fără excepţie, constant şi precumpănitor PERSONALA.*

In lunga perioadă a ministeriatului d-lui N. Titulescu, politica externă purta pecetea personală a acestei fascinante şi artificiale inteligenţe, care ne-a purtat — strein cum e de firea şi nevoile noastre, total necunoscute lui, — pe căile tuturor Internaţionalelor. Am depus prin el, independenţa şi suveranitatea noastră pe birourile Genevei, instrument al Francmasoneriei internaţionale, care ne dicta linia de conduită politică. Independenţa şi suveranitatea noastră erau simplă aparenţă. In realitate, spiritul dela Quai d'Orsay, prin reprezentanţii să în România, ne conduceau în toate, adormindu-ne spiritul ofensiv şi răpindu-ne iniţiativa. Iar noi ne închipuiam că facem o politică „mare", „europeană", şi că suntem „ceva" în Europa! „Europeană" a fost această politică; românească — nu.

După perioada de dezarmare morală şi narcotizare cu pacifismul şi umanitarismul masonic al Genevei, la conducerea treburilor externe s'a înscăunat altă politică PERSONALA. De astă dată, sub regimul „renaşterii naţionale", ne credeam mai deştepţi, mai şmecheri; socotind că stând în două luntrii şi umblând pe două cărări, vom putea aluneca printre greutăţi, eludând proba de foc a dramei contimporane, trăgând adică chiul istoriei.

Cochetând aşa, în dreapta şi stânga, — unde am ajuns? Ajunsesem că nu ne mai lua nimeni în serios; că nu mai avea nimenea încredere în noi. Ne-am trezit, cum au recunoscut-o oamenii politici personale de eri, singuri! Şi — cu graniţele dezarmate ciuntite.

Aceasta a fost rodul politicei de duplicitate, minciună şi fanfaronadă. Tributul greu, l-a plătit din părăte Neamul, umilit şi sfâşiat.

Răsturnarea politicei externe a vechiului regim era o necesitate vitală, pe care Revoluţia legionară a împlinit-o prompt, deschizând totodată drumul unei noui orientări, în conformitate cu nevoile şi firea noastră.

Nicolae Tatu

Mari adunări legionare în toată ţara

Circulara d-lui Horia Sima către organizaţiile legionare

Duminică 19 Ianuarie 1941, vor avea loc mari adunări legionare în toate oraşele ţării în care se va trata de reprezentanţi autorizaţi ai Mişcării Legionare subiectul: „Lupta Germaniei naţional-socialiste şi a Italiei fasciste pentru instaurarea unei noui ordine europene".

HORIA SIMA
Comandantul Mişcării Legionare

Biserică veche din Maramureş

CULTURA

Calendar legionar

15 Ianuarie

1931. Incepe ancheta judiciară a organizaţiunilor „Garda de fier" şi „Legiunea Arhanghelului Mihail" cu principalul acuzat „Corneliu Zelea Codreanu, avocat din Focşani" care este încontinuu torturat cu întrebări în scopul de a-l obosi, nelăsându-l din 24 ore decât o jumătate de oră pentru a-şi răsfoi dosarul, şi, târziu, o oră de odihnă. Bravii politicieni ai acelei vremi se credeau omnipotenţii lumii.

1938. Căpitanul face declaraţii ziariştilor în urma atitudinei partidului naţional-creştin faţă de mişcarea legionară: „Nu! Pentrucă noi trebue să fim corecţi chiar dacă alţii n'au fost cu noi şi să nu lăsăm nici o pată pe trecutul mişcării noastre... Nu vom ajunge cu în postura de a fi unealta jidanilor, de a deveni o speranţă a lor în contra unui guvern naţionalist.

Termin atrăgând atenţia acelora care în nechibzuinţa lor încearcă să împingă Coroana spre o dictatură, că aceasta ar echivala cu o catastrofă.

Cea mai mare înţelepciune este aceia de a şti să ocoleşti poziţia care ar putea pune Coroana în conflict cu Naţiunea sau cu destinul Ei".

Inchiderea expoziţiei Munca Legionară

In sălile Fundaţiei Dalles a avut loc ieri, la ora 7 d. a., într'o atmosferă de duh legionar, închiderea expoziţiei Munca Legionară, organizată de grupul plastic Luchian. Acest grup se află la a treia sa manifestare: prima sa expoziţie a avut loc în sediul legionar din Imprimeriei, pe atunci neterminat, a doua în timpul prigoanei, iar aceasta din urmă pe linia mare a înfăptuirilor legionare. Şi pentrucă legionarul, când începe o treabă, se roagă lui Dumnezeu, această grupare de artă dintru început a cerut binecuvântarea Celui de Sus; astfel atât la deschidere cât şi la închidere în mijlocul legionarilor expozanţi s'a aflat preotul.

S'a adus rugăciune de mulţumire lui Dumnezeu, de către părintele Cazacu dela biserica Batişte.

Au asistat la această rugăciune, pe lângă artiştii expozanţi: arhitecţi, sculptori, pictori în frunte cu comandant Alexandru Bassarab, camarazii: Pavel Costin Deleanu, directorul Axei, Horia Stamatu, Ing. Săndulescu, Ing. Nestor şi d-nele: Bassarab, Jojea, Goga, Popovici, d. Mitren etc.

După sfinţirea apei s'a cântat „Sfântă Tinereţe" şi „Cu fruntea sus". Apoi a început o re demonstrare expoziţia, cu împăcarea în unităţi ca să pus încă o cărămidă la marea zidire legionară.

Strigături de nuntă

[illegible]

Apoi zise,... nu-i păcat.

Băutoare-s băutoare
La crâşmă nu sunt datoare
Num'un leu şi jumătate.

Mi-ai muncit şi l-oi plăti
Şi bărbatul nu va şti.

Târnava Mare-Copşa Mare 4. I. 941. Dela femeile Savina Florea şi Ana Fleşeriu, culese de

Ilarion Cocişiu

Nunta e aproape singurul prilej unde pot să strige la joc ori în timpul mesii, şi femeile. Inţepăturile şi glumele, care curg deodată cu paharele închinate, nu supără pe nimeni; [illegible] ţintă a săgeţilor mesenilor, alta primarului, personaj ce împărţeşte dreptatea în sat şi două gurilor rele, clevetitorilor.

Teatrele din Capitală

Teatrul Naţional - Sala Comedia „Isabela, Regina Spaniei"

Astaseară Miercuri 15 Ianuarie Teatrul Naţional reprezintă piesa de mare actualitate a lui H. Ortner: „Isabela, Regina Spaniei".

Joacă d-nele Marietta Anca, Kitty Gheorghiu şi d-nii C. Mitru, P. Dem-Dragoman, N. Făgăraru, Al. Ilea, M. Gingulescu, S. Gabor, T. Păunescu, C. Antoniu, C. Lungu, Al. Alexandrescu, C. Rădulescu, C. Niculescu, N. Dumitrescu.

Direcţia de scenă d. Soare Z. Soare.

„Doi tineri din Verona" premiera de mâine a Studio-ului

Mâine Joi 16 crt., în matineul dela orele 3½ d. a. se va reprezenta pe scena Studio-ului premiera comediei lui Shakespeare: „Doi Tineri din Verona". In felul acesta Studio-ul Teatrului Naţional inaugurează un nou gen de spectacole: acel al premierelor de matineu.

Rolurile principale sunt interpretate de d-nii Ion Anastasiad, G. Măruţză, Stroe Atanasiu, Sireteanu D., E. Stoiceanu, Al. Alexandrescu, G. Atanasiu, M. E. Balaban, Fl. Scărlătescu, Al. Cionaru şi d-nele: Marcela Demetriad, Margareta Papagoga, Victoria Corciov, împreună cu C. Rădulescu, C. Neacşu, C. Niculescu.

Preţul oricărui loc la această premieră este numai de 36 lei.

Direcţia de scenă şi schiţele decorurilor: d. T. Teodorescu.

ASTASEARA PENTRU A 34-A OARA „GINERELE D-LUI PREFECT"

Studio-ul Teatrului Naţional reprezintă astăseară Miercuri 15 crt. comedia „Ginerele Domnului Prefect" în localizarea şi sub direcţia de scenă a maestrului Paul Gusty.

La 90 de ani dela naşterea lui Mihail Eminescu

Trec anii cu sau fără numărul şi adevărul rămâne împietrit în vremile lui. [illegible] Mihail Eminescu [illegible]

Poporul românesc a fost multă vreme considerat ca o cantitate neglijabilă, ca o masă fără conştiinţa chemării ei, [illegible] ca o masă indobitocită cu care poţi să faci ce vrei. Astăzi — după 22 ani dela Unire şi după dispariţia partidelor — lucrurile stau altfel şi poporul până acum dispreţuit, lăsat în mizerie şi suferinţă, jefuit şi înşelat de atâtea lichele politicianiste, de toţi paraziţii şi dezorientaţii unei politici de azi, pe mâine, ei bine, acest popor românesc — talpa ţării — se trezeşte la o viaţă nouă, începe în fine să capete o conştiinţă de neam.

Nu e uşor lucru să zgâlţâi un popor din „somnul său milenar". Prea multe a îndurat acest popor, prea de multe ori a fost păcălit, prea a fost mare povara suferinţelor, amărăciunilor, dezamăgirilor pe care a trebuit s'o poarte pentru a nu se retrage cuminte în bârlog „ca să-şi vadă de sărăcie şi nevoi". Neamul acest însă, parcă adâncit în contemplaţia propriei lui pătimiri, poartă în sine potenţe nebănuite, virtuţi cari aşteaptă să fie recunoscute şi încurajate, entuziasm şi energii cari sunt oricând gata să ţâşnească năvalnic.

Nimic nu mă irită mai mult — mai ales în acest moment de prefaceri cari reclamă o cât mai disciplinată concentrare a energiilor şi a oamenilor cu vigoare şi cu credinţă tare — decât scepticismul cutărui ciocoi dezabuzat sau a unui papă-lapte întors din străinătate cu o diplomă „bon pour l'Orient" ori a vreunui liber-cugetător judeo-mason care spune: „Nu e nimic de făcut d-ie cu poporul acesta: popor de abrutizaţi, de trântori, de nesimţitori şi de laşi".

Iată o negaţie care e de natură să paralizeze entuziasmul celor cari nu ştiu să se dăruiască necondiţionat unui ideal, celor cari se zăpăcesc, se fâstâcesc atunci când li se aruncă în faţă cea mai uşoară ironie, li se ridică cea mai mică dificultate.

Veacul al 19-lea românesc ne-a dăruit un gigant de care cu cât ne apropiem mai atenţi cu atât devenim mai înţelegători faţă de lucruri, mai lucizi în cântărirea istoriei noastre: Mihail Eminescu. Acest mare poet al neamului a fost constrâns să-şi câştige pâinea scriind zilnic la gazetă.

Munca grea, istovitoare de redactor la „Timpul", adevărată cazna pentru o fire contemplativă, o astfel de viaţă nu o singură dată Eminescu, stând la masa de scris şi asudând cu capul plecat pe hârtie, trebuie s'o fi blestemat cu acea putere de revoltă ce-i aţâţa geniul.

Din cazna aceasta s'a desprins însă, sub formă de articole, toate acele viziuni esenţiale ale realităţilor unui neam a cărui povară de suferinţe Eminescu a ştiut s'o ridice şi s'o ducă pe umeri răstimp de-o viaţă.

Autorul „Satirelor" n'a fost cruţat de contimporanii săi pentru curajul cu care spunea adevărul. Redactorii dela „Românul", adică „Roşii", nepuţând răspunde valabil rechizitoriilor lui Eminescu, încercau să-l compromită pe acesta, insultându-l în fel şi chip.

Mihail Eminescu, de al cărui naţionalism nimeni nu se îndoeşte astăzi, toţi invocându-l ca o autoritate, ca un vizionar, ca un exponent al adevăratului românism, căpătă prin bunăvoinţa şi ingeniozitatea redactorilor „Pseudo-Românului" când o origine bulgară, când una turcă sau ruteană şi aşa mai departe. Până nu l-au văzut nebun — chiar şi după aceasta l-au atacat — contemporanii lui Mihail Eminescu nu s'au liniştit. Poate că însă nu numai contimporanii sunt vinovaţi de soarta lui Eminescu ci în bună parte şi condiţiile însăşi ale unui geniu care sunt cu mult mai grele decât ale vieţii unui om de talent sau unui burghez.

Atmosfera în care lucra, ambianţa în care vieţuia, condiţiile de luptă cu toate mediocrităţile pe care nu le putea ignora, nu l-au oprit pe Eminescu să sondeze realităţile româneşti şi să degajeze adevărul lor, să surprindă esenţialitatea lor. Bonjuriştii şi paiaţele care foiau în jurul lui cu aere de reformatori şi stăpâni, încurcând treburile ţării în a doua jumătate a secolului 19 nu l-au descumpănit şi nu l-au [illegible] pe acest precursor al naţionalismului românesc care face aceste consideraţii rassiste.

„Nu există, după a noastră părere — scrie Eminescu — nici o deosebire între rassa română din Muntenia, Moldova, din cea mai considerabilă parte a Ardealului şi a Ţării Ungureşti. E absolut aceeaşi rassă, cu absolut aceleaşi înclinări şi aptitudini.

Dar în Bucureşti şi în oraşele de pe marginea Dunării s'a ivit un element etnic cu totul nou şi hibrid, care ne-a furnizat generaţia actuală de guvernanţi. Acestea sunt rămăşiţele halmanalelor de sub steagul lui Pasvantoglu şi Ypsilant şi resturile numeroase ale cavalerilor de industrie din Fanar. Din această seminţie nouă fac parte oameni ca Giani, Carada, A. A. Rosetti, Pherekidys, Serurie şi alţii. Toată spuma asta de fanarioţi novisimi cari s'au pripăşit în ţară de 50—60 de ani încoace, formează naturalmente elementul [illegible] demagogia Română.

Fizic şi intelectual stârpituri, neavând nici tradiţia, nici patrie, nici naţionalitate hotărîtă, le vedem punându-se la discreţia străinilor şi votându-le când pe Stroussberg, când răscumpărarea, ba le vedem aliindu-se în Moldova cu Evreii, ca să paralizeze lupta de emancipare naţională de acolo. Aprinşi de o instinctivă ură contra tuturor elementelor istorice şi autohtone ale acestei ţări, le-am văzut introducând în toate ramurile, legi străine, neadaptate nici interezelor, nici naturii ei.

Aceste elemente sunt cu mult mai numeroase în Ţara Românească decât în Moldova, dar şi aci ele se află mai cu seamă în centrele şesului, nu prin oraşele dela munte, nici prin ţinuturile de acolo. Pe aceste producte de baltă, Moldovenii îi confundă apoi cu populaţia istorică a Ţării Româneşti, precum se află în sate, în genere, şi, în deosebi, la Câmpu-Lung, la Târgovişte, la Târgu-Jiului, şi a. m. d. Acestor producte de baltă, Moldovenii le zic din eroare Munteni, căci nu sunt Munteni.

Aşa dar: distinguendum est.

„Ceeace sunt pentru Moldova evreii, sunt pentru Ţara Românească aceste venituri, cari, prin identitatea religiei, au ţinut să se strecoare printre Români, să-i amăgească şi să ajungă a-i stăpâni; şi pentru ca lucrul să le succeadă şi mai bine au precupeţit tocmai instinctele noastre naţionale.

...„Domnia fanariotă şi scurgerea sistematică de stârpituri şi faliţi în sânul Ţării Româneşti a ţinut 121 ani. Abia la 1921 avem perspectiva ca prin o lungă reacţiune a spiritului naţional şi a puterii de asimilaţiune a solului şi a rassei vom fi exterminat până şi urmele acelei domnii odioase. Abia atunci caracterul meschin, lipsit de onoare şi de curagiu al acestor venetici se va fi adaptat caracterului inimos al naţiei române şi abia strănepoţii Caradalelor vor putea fi Români. Caradalele actuale, chiar să vrea, nu pot să fie Români, precum din salcie, oricât neam zili, nu putem corci stejar.

„Lupta Moldovei contra numiţilor Munteni nu este, deci îndreptată în contra elementelor istorice ale Ţării Româneşti, ci în contra celor neistorice. E o luptă comună, la care tot neamul românesc ia parte în mod instinctiv, cucerind bucată cu bucată bunurile lui naţionale. Azi e limba, pe care aceste stârpituri o prefăcuseră într'o păsărească neînţeleasă, mâine va fi poate organizaţia socială, poimâine biserica şi şcoala, una câte una. Totul trebuie smuls din mâna acestor oameni c'o înăscută incapacitate de a pricepe adevărul şi lipsiţi de posibilitatea patriotismului: totul trebue dacizat oarecum de acuma înainte.

Deşi poporul român e numeros, lupta lui e disproporţionat de grea, de vreme ce aceşti oameni au sprijin pe străini. Aduşi la putere de Rusia, susţinuţi azi de alianţa austro-germană, vedem pârghiile cari-i ridică aşezate în afară, pe când înlăuntru n'avem decât poporul nostru propriu, exploatat cu neomenie, sărăcit, scăzând numeric şi fără o conştiinţă limpede de ceeace trebue să facă.

...„Avem de o parte rassa română, cu trecutul ei, identică în toate ţările cari le locueşte, popor cinstit, inimos, capabil de adevăr şi de patriotism. Avem apoi deasupra acestui popor o pătură superpusă, un fel de sediment de pungaşi şi cocote, răsărită din amestecul scursăturilor orientale şi occidentale, incapabile de adevăr şi de patriotism, rassa Caradalelor, pe care Moldovenii din eroare o numesc Munteni".

...Nu tăgăduim că foarte numeroase elemente s'au asimilat pe deplin cu rassa română, dar acelea sunt intrate de mult, de o sută, două, ba chiar de două-sute cinci-zeci de ani. Insă nu acestea domină, ci imigranţii proaspeţi, cari sunt abia în generaţia a doua a căror limbă maternă era încă străină şi cari s'au romanizat, în privirea limbei, în şcoalele noastre.

„Limba singură nu constitue, însă, naţionalitatea.

„Calităţile morale şi intelectuale ale rasei au o însemnătate cu mult mai mare".

După cum se vede din aceste rânduri desprinse din articolul „Pătura superpusă", Mihail Eminescu e rasist în înţelesul că fără o înflăcărată năzuinţă spre puritate a sufletului unui neam, atmosfera în care e sortit să trăiască un popor e viciată şi insuportabilă.

Gheorghe Zamfir

COLUMNA LUI TRAIAN

Vineri 17 şi Sâmbătă 18 Ianuarie orele 6 d. m. la Fundaţia Dalles d-l arhitect Cristof Cerchez, decanul Corpului arhitecţilor va vorbi despre *Columna lui Traian*, cu proecţiuni. Conferinţa e sub auspiciile *Corpului arhitecţilor* şi a Grupării de artă *„Luchian"*.

Biserică şi Stat

Dela naşterea Acelui care aduse pe lume o religie nouă evenimentul cel mai de seamă a fost recunoaşterea dată de Impăratul Constantin prin edictul milanez.

Anul 313 d. Chr. stinge o epocă şi deschide învăţăturii Mântuitorului o alta, măreaţă. S'au dus de mult timpurile când bisericile umile erau la marginea oraşelor, când mila uzurpa drepturile zeeşti. Acum crucea stă dreaptă deasupra Europei. Numai dela această dată se poate vorbi de vre-un raport care ar exista între Stat şi Creştinism.

Dela acest an de recunoaştere imperială, Statul şi Ortodoxia vor fi legate, în feluri deosebite.

Evul-Mediu cunoscu forma cea mai prielnicioasă Bisericii. Creştinismul era privit cu respect. Cuvântul prelaţilor ascultat. In acest răstimp sufletul fiecăruia tindea să se umple de harul Aceluia care se născuse la Bethleem.

Cruciatele sunt materializarea acestei concepţii teocratice.

Statul e supus Bisericii. Statul îndeplineşte misiunea Bisericii.

Dar cursul istoriei nu se opri aici.

Credinţa apuseană, depăşind, însă, realizarea postulatelor creştine, avu drept urmare o stare de spirit, care slăbi autoritatea pontifului roman. Reforma opuse o nouă concepţie, în această privinţă, aceleia care tot timpul medieval predominase. Acum interesele Statului trebuesc realizate prin Biserică. Ea devenea, astfel, ajutorul principelui pentru guvernarea sa, cum susţine Niccolo Macchiavelli.

Această stare fu admisă de aproape întreaga Europă până la Revoluţia franceză. Departe, însă, de a fi dispărut cu totul, ea trăi până la răsboiul trecut în Rusia, iar azi există numai în Statul englez, în care suveranul e şeful Bisericii.

In fine, cea de a treia concepţie rezultantă a conflictului spiritual francez, din preajma secolului al XIX-lea, e cu drept cuvânt numită liberală. Ea consideră că nu e nici o legătură între credinţa cetăţenilor şi Stat. Acest principiu, anunţat şi lăudat de Francezi, fu admis de multe State europene, până în timpul din urmă, când cercul aplicaţiunii începu să se strângă.

Privind, cu obiectivitate, toate aceste forme perindate dela recunoaşterea constantiniană va trebui să observăm că fiecare din ele se depărtează de adevăr.

Prima concepţie era greşită, susţinând că Statul nu poate avea alt scop decât idealul creştin. Se nega, prin aceasta, chiar fiinţa Statului. De aceea această epocă, în care Statul e dominat de Biserică e caracterizată prin dezertarea organizaţiunii statale din istorie. De aceea această epocă — pagină de glorie creştină — pare întunecoasă.

Nici forma a doua, în care Biserica depinde de Stat, denumită regaliană, nu-i adevărată. Dacă în prima se ruga existenţa independentă a Statului în aceasta se greşeşte la fel în privinţa Bisericii. O morală supusă forţii idealului e departe de a realiza idealul creştin.

Şi ideea liberală va avea acelaş verdict. Dacă cele două concepţiuni mai vechi se înşelau asupra importanţei pe care o atribuiau celor două forţe care stăpânesc omenirea, liberalismul susţinea că nu există nici un fel de legătură între ele. Independenţa fiecăreia era un postulat.

Dar, astfel, nu se aduce vre-o rezolvare problemei, ci se contesta existenţa ei. Realitatea, însă, contrazicea mereu această susţinere.

Intre organismul statal şi Biserică este o strânsă dependenţă.

La popoarele primitive Statul nu-i decât realizarea materială a ideii morale. Este o organizare religioasă. Asceţii sunt conducătorii Statelor.

Organizarea juridică a Statului modern se bazează pe concepţia morală care trăeşte în societate. Pe morala vie nu pe concepţiuni filosofice. Ori liniile morale, pe care legea le întăreşte, sunt rezultatele practicei religioase. Biserica formează în suflete morala pe care organizarea juridică de Stat se va clădi.

Când Statul îşi caută alt fundament, decât morala Bisericii, edificiul lui se dărîmă.

Intre Stat şi Biserică este o înfrăţire. Puterea materială e alături de autoritatea spirituală. Una nu se poate realiza fără cealaltă. Infrăţirea le ajută pe amândouă.

Statul nostru de astăzi, înţelegând acest adevăr, înfrăţit cu Biserica, lucrează pentru biruinţa lui şi biruinţa lui Hristos.

G. D. Longinescu

Cărţi spaniole despre mişcarea legionară

La Madrid s'a început cu publicarea unei serii de cărţi despre mişcarea legionară; această serie de cărţi va fi intitulată *„Biblioteca Mişcării legionare"*. Primul volum va purta titlul: „LEGIONARII MOŢA ŞI MARIN AU MURIT PENTRU DUMNEZEU ŞI PENTRU SPANIA". Al doilea volum se va ocupa de *biografia Căpitanului*; al treilea volum cu *doctrina mişcării*.

Antropologii italieni au făcut descoperiri senzaţionale în legătură cu omul primitiv

Ipoteza că cei dintâi locuitori ai pământului au trăit şi în Italia a fost confirmată din punct de vedere ştiinţific. In urma cercetărilor întreprinse la lumina studiilor celebrului prof. Sergi, cunoscut în lumea ştiinţifică internaţională pentru lucrările sale asupra seminţiilor care au locuit în nordul şi în sudul Peninsulei, au fost descoperite în Laţiu trei cranii de tip Neanderthal.

Primul dintre aceste cranii a fost descoperit în 1929 la Saccopastoro, lângă Roma. Al doilea a fost găsit, în 1935, în aceiaşi localitate. Aceste descoperiri, făcute la depărtare de timp atât de mică, a stârnit atenţia cercetătorilor iar când în 1939 bine cunoscutul antropolog italian **Alberto Carlo Blanc** a descoperit, într'o peşteră din muntele Circeo al treilea craniu de acelaş tip, aceştia şi-au dat seama că se găsesc în faţa unor elemente preţioase care veneau să dea o puternică bază ştiinţifică ipotezei despre care am amintit.

Ca un rezultat al cercetărilor întreprinse apoi pe o scară mai întinsă au fost scoase la lumină numeroase oase de mamut, rinoceri, cai uriaşi, urşi, cerbi, pantere, capre, hiene: material pentru un amplu muzeu de zoologie preistorică.

Starea excepţională de conservare a interiorului peşterii a fost explicată de către prof. Blanc prin faptul că ea se găsea la o oarecare înălţime pe muntele Circeo. Astfel, după epoca glacială, marea nu a ajuns până la nivelul ei, în vreme ce pământul, care ulterior s'a oprit şi s'a adunat la intrare, a rămas intact închizând în chipul acesta ermetic cavitatea peşterii.

Craniul omului primitiv descoperit în peştera de pe Circeo este singurul exemplar din lume care se prezintă examenului ştiinţific cu absolut toate părţile din care este compus.

„Prezintă totuşi, — a declarat d. prof. Sergi, — în regiunea temporală-orbitală-dreaptă, o însemnată spărtură care lasă descoperită cavitatea cerebrală. Caracteristicile suprafeţii fracturate ne îngăduesc să admitem că fractura ar fi produsă de un instrument puternic ascuţit, prelung şi poate cu margini tăioase".

Datorită acestui amănunt omul de ştiinţă a putut să tragă pentru prima oară concluzia că omul acum o sută de mii de ani umbla drept cum umblă omul de astăzi şi nu ca maimuţele.

CONFERINTA

„Impăcarea Statului cu Ţara"

Sub auspiciile Centrului de Studii şi Documentare al Mişcării Legionare, cuibul „Bănică Dobre" a organizat în Sala Dalles un ciclu de conferinţe despre: „Problemele Statului Legionar".

Joi 16 Ianuarie 1941, orele 18, va vorbi d. prof. Mihail Manoilescu, *despre:*

Impăcarea Statului cu Ţara.

Biletele sunt de vânzare la casă în seara conferinţei.

Muzeul vechilor corporaţii italiene

Biserica Sfântului Omobono din Roma, care a fost de curând restaurată, va adăposti Muzeul vechilor corporaţii italiene.

In acest Muzeu vor fi păstrate şi expuse lapidelele care amintesc de obârşia instituţiilor corporative romane, piatra comemorativă a procesiunei „delle arti" şi originalele statutelor, edilelor, a anunţurilor publice şi a oricărui document în legătură cu corporaţiile italiene de totdeauna.

Filarmonica română a obţinut mari succese în Germania

BERLIN, 14. — Turneul orchestrei filarmonice române continuă cu mare succes în Germania. Alaltăieri orchestra română a concertat la Frankfurt şi a primit o coroană de lauri. Aseară a cântat la Augsburg, iar astăzi seară are loc ultimul concert, la Muenchen.

Conceptul de drept internaţional al războiului

Fie juridic, fie politic sau sociologic, războiul este considerat ca o ruptură a stării existente de lege şi de autoritate care o susţine şi intronarea unui regim de forţă tinzând fie a readuce realităţile la starea lor preexistentă, fie a impune o nouă ordine de lucruri. Ceeace reese clar din aceste afirmaţiuni este că războiul e considerat sub acest aspect ca un moment intermediar între două stări de spirit, cu care structural nu are nimic de a face în afară de acela de a sluji ca instrument de realizare al valorilor şi puterilor lor [illegible].

Războiul este un interegn al legalităţii. El constitue un moment meta-juridic, — politic sau social, neintegrându-se ca un triumf [illegible] al forţei în nici o categorie a spiritului. Convenţiile internaţionale privitoare la războiu nu constitue decât o excepţionalitate şi aceasta referindu-se doar la consimţământul voluntar al beligeranţilor de a considera unele aspecte reale ale războiului prin prisma comună a „umanizării". De fapt această „umanizare" a războiului nu se încadrează nicăeri în logica până acum arătată, ea rămânând un simplu postulat de ordin sentimental.

O încadrare juridică a războiului — înţelegând prin juridic raportul cel mai larg al disciplinei acela al dreptului între ginţi — se arată astăzi a fi necesară. Motivele sunt mai multe: în primul rând, aspectul cu totul nou şi neaşteptat al războiului actual, aspect atât politic cât şi ideologic structural. [illegible]

In al doilea rând e conceptul însuş de război care intră într'o fază decisivă şi care are a alege între o vizibilă trecere către periferiile ordinelor de spirit — fie chiar efortul trecător spre ultime antinomii, care nu poate susţine însă rangul conceptului — şi primirea de noi valenţe menite a-l lega de o familie de valori cu mai ample rădăcini în istoria spiritului şi a naturii omeneşti.

Că războiul e un concept care a crescut în ultima vreme monstruos, încercând aproape o autonomizare, dezlegându-se de orice valoare a spiritului şi devenind un fel de idol nou, în jurul căruia s'au concentrat toate nonvalorile unei lumi, e un fapt care nu mai are nevoe să fie evidenţiat. Războiul a devenit o adevărată „piatră de clinire" a lumii moderne. [illegible]

[illegible] trul evenimentelor, al ştirilor şi comentariilor.

Omul modern trăeşte această luptă duplice, sterpă şi destructivă în afara oricărei norme a spiritului. Acest lucru e clar. Fie că este sau nu partizanul forţei triumfătoare, realitatea în sine a războiului rămâne pentru el în afara confirmării sau infirmării ideilor şi stărilor de lucru existente.

Şi cu toate acestea războiul nu e altceva decât luptă, — dar o luptă pozitivă, obiectivată, „o luptă nelimitată — cum spune G. Kappus în „Conceptul de drept internaţional al războiului" — caracterizată prin nelimitarea întrebuinţării mijloacelor de forţă".

E suficient acest atribut acordat conceptului de războiu pentru ca numai decât o delimitare a sferei care singură condiţionează existenţa conceptului să se arate necesară. [illegible]

Este războiul care un moment accidental în viaţa unei naţiuni sau stilul prin care ea virtual îşi realizează propriul ei destin? Sunt întrebări la care va răspunde viitorul. Noi ne facem o datorie doar în a le menţiona.

Revenind la delimitarea conceptului de războiu am spus că individul, ca sferă de existenţă izolată, mai are de a face cu lumea din afară căreia — după cum am arătat — din punct de vedere critic îi e prizonier. Care sunt şi aici remediile? Se organizează o rezistenţă externă, [illegible]

Ştefan Ion Gheorghe

(Continuare în numărul viitor)

Fapte și comentarii

Parada aberațiilor

Paralel cu acest mare istoric și înălțător al revoluției naționale încearcă să-și facă loc, cu orice preț și în ciuda bunului simț însuși, ceeace am putea numi în două cuvinte: „parada aberațiilor".

Oamenii de ieri, lipsiți de orice busolă de orientare, venali și abjecți, meschini și corupți, vor să se erijeze numaidecât în mari cenzori politici și morali ai acestei prea încercate și prea umilite țări.

Aceiași oameni, lipsiți de orice orizont și de orice ideal, așa cum spunea cu drept cuvânt mai dăunăzi conducătorul Mișcării Legionare, ar voi cu tot dinadinsul să fie azi recunoscuți ca îndreptar al acestei societăți românești, care a servit atâta vreme drept cel mai credincios și mai docil cobai de experiență al tuturor aventurierilor politici care s'au perindat la cârma țării.

In baza cărui fapt și în baza cărui drept pretind ei aceasta?

Desigur că ar fi cea mai amară ironie să încercăm să descoperim cel mai mic argument care să justifice această acțiune din umbră a acestor elemente care se încadrează perfect în ceeace am numit mai sus: „parada aberațiilor".

Parada aberațiilor înseamnă parada șoaptelor, a șoaptelor strecurate inconștient, dar strecurate și cu rea voință, cu sistem.

Dacă șoaptele strecurate de inconștienți — și, Doamne, ce mulți sunt și dintre aceștia! — sunt periculoase, apoi acelea strecurate cu sistem, urmărind un scop bine determinat, o țintă sigură — prezintă fără îndoială o problemă căreia trebuie să i se acorde toată atențiunea cuvenită.

Desigur că totul se nărue și se prăbușește de zidul de granit al Mișcării Legionare, oricât ar fi de violentă ciocnirea și oricari ar fi armele întrebuințate.

Totuși legionarii adevărați și românii cu inima curată și cu conștiința liberă a valorilor și a lucrurilor este necesar să reacționeze ori decâteori se ivește prilejul unei rătăciri.

Măsurile trebuesc luate îndată și să fie cu toată eficacitatea posibilă. Natural că într'un fel vor fi tratați inconștienții cari repetă tot felul de inepții și de fantezii și, într'altfel vor fi tratați acei ce din șoaptă își fac o carieră și deci o ocupație de toate zilele.

Aceștia nu mai sunt nici alarmiști, nici adversari, nici agenți provocatori, sunt pur și simplu trădători ai țării și trebuesc tratați în consecință.

Când țara se află în clocotul și în iureșul revoluției naționale — revoluție așteptată de veacuri și realizată cu sacrificii supraomenești — cum poate fi numit decât trădător un om care, nu numai că nu înțelege nimic din ceeace se petrece în jurul lui, dar care în atitudine protivnică și încearcă să submineze siguranța statului și succesul însuși al acestei revoluții în ceeace are ea mai sublim și mai profund uman?

Neamul nostru și-a regăsit linia destinului său. Fiecare cetățean și fiecare român în deosebi, are datoria elementară de a se adapta acestor directive, menite să mântuiască marea familie a românismului de pretutindeni.

In aceste împrejurări deci, dacă pasivitatea este o crimă de lèse-națiune, opoziția este un fapt care depășește orice calificare.

Sunt oameni cari au un instinct de conservare prea desvoltat; alții cari au interese proprii de apărat; alții care slujesc interesele altora; alții cari sunt incapabili să înțeleagă ceva; acestor categorii și toate câte vor mai fi, nu le pretindem să se adapteze. Adaptarea, sinceră și integrală, nu este un lucru așa de ușor.

Pentruca cineva să simtă profund, etic și politic, un moment al unei revoluții sociale, are nevoie de o pregătire morală și intelectuală.

Ne dăm perfect de bine seama deci, că este o imposibilitate organică de a pretinde tuturor să simtă și să înțeleagă resorturile adânci și intime ale revoluției legionare și mai ales determinantele și coordonatele sale fundamentale cari sunt însăși baza cea mai originală și mai autentică de existență a neamului.

Dar, dacă avem o largă înțelegere față de acești neputincioși, inadaptabili, nu tot așa stă cazul în cealaltă mare categorie: a celor de rea credință. Aceștia trebuesc scuturați și trași la răspundere.

Națiunea română se află în toiul luptei, la una dintre cele mai importante răscruci istorice, se află deci într'un războI de legitimă apărare.

Dușmanul intern este deci cel puțin tot așa de periculos ca și cel din afară.

Orice armă îndreptată împotriva acestuia, se potrivește și celei dintâiu.

Căci, este momentul să se știe, odată pentru totdeauna, că nu mai pot fi tolerate capriciile și fanteziile individuale sau colective, ori care ar fi numele și etichetele cari le-ar acoperi.

S'a făcut prea mare lux din ușurința cu care s'au tratat toate problemele vitale ale acestei țări.

Astăzi însă, trebuie să înceteze toate șoaptele, inconștiente și criminale, toate rătăcirile, toate uneltirile și toate adversitățile.

Căci, este necesar să convenim că nimic nu poate să compromită și să expună mai mult interesele și prestigiul unei națiouni, decât această abominabilă paradă a aberațiilor.

George Cumpănașu

Problema migrațiunilor

— De rezolvarea acestei importante chestiuni, depinde liniștea noii Europe —

In cuvântarea sa, pe care a ținut-o la 6 Octombrie 1939 în fața Reichstagului, cancelarul Adolf Hitler a atras atențiunea auditorilor săi asupra grupelor etnice germane din estul și sud-estul Europei. Aceste mase de populație germană, ce se află în afara granițelor Reichului, formează un motiv destul de grav pentru a produce o fricțiune între Reich și aceste state, a spus, în puține cuvinte Fuehrerul.

Este însă imposibil o asimilare totală a acestor grupe etnice.

Au trecut 14 luni dela acea cuvântare.

Problema a fost rezolvată prin forță și prin voința fermă mare parte din aceste motive de fricțiune fiind înlăturate.

O mișcare de deplasare de mase a avut loc, deplasare ce nu poate fi comparată decât cu migrațiunile istorice ale popoarelor germanice. Timp de secole, Germanii au emigrat spre răsărit. Aceste migrațiuni au format o seamă de pionieri destoinici, cari au preferat să renunțe la condițiile sigure și statornicite de viață din patria lor, pentru a înfrunta o situație nesigură și necunoscută printre străini și cari au îndrăznit totul pentru a câștiga.

Să nu mai insistăm asupra chestiunii dacă, da sau nu, această divagare a germanismului spre răsărit, în timpul epocelor trecute a corespuns sau nu tendinței firești de renaștere culturală a Europei.

După cum apa râurilor tinde să curgă mereu spre regiunile joase, spre mare, tot așa și curentul culturii trebue să tindă mereu către adâncurile spirituale ale sufletului omenesc, spre regiunile în care va putea rodi cu succes.

In orice caz, acest dinamism al culturii germane spre răsărit a avut drept urmare [illegible] lozinca folosită de propaganda întregei lumi „Deutschen Drang nach dem Osten", lozincă ce ar [illegible] aspectul unei dorințe de dictare a națiunilor și un impuls pentru cucerirea militară. Se uită însă, că de cele mai multe ori Germanii, ca reprezentanți ai unei civilizații superioare celei din Orient au fost chemați în răsăritul Europei chiar de conducătorii acestor popoare străine și au fost [illegible] băștinașii [illegible].

Noua Europă trebue eliberată de ura dintre popoare

O Europă nouă și sănătoasă trebue să se libereze, în primul rând, de această ură dintre popoare. Trebue să aibă loc apoi, din partea statelor interesate, organizarea unei migrațiuni din răsărit spre apus.

După 14 luni dela hotărîrile Cancelarului Adolf Hitler, realizarea unei noi ordini europene, prin stabilirea de noi linii de demarcație între popoare este cea mai indicată prin acțiunea începută de Reich pentru repatrierea Germanilor din regiunile de răsărit. In aceste 14 luni, de când s'a început crearea noii situații, sute de mii de oameni au fost repatriați. Toate acestea s'au făcut în vederea realizării înaltului scop de a înlesni alcătuirea unei noi ordini europene.

Germanul, din aceste regiuni de răsărit, a înțeles imediat că trebue să își asume orice suferință pentru a da posibilitatea realizării acestei mărețe idei de regrupare a tuturor fragmentelor risipite ale unui popor și de contopire în marea colectivitate etnică și că trebue să dea exemplu de spirit de sacrificiu, atât de necesar, pentru realizarea unei reclădiri a Europei.

Numărul oamenilor cari au fost puși pe drumuri a fost foarte mare.

CAȚI GERMANI AU FOST REPATRIAȚI

In primul rând, s'a produs repatrierea celor 12.000 de germani din Estonia și a celor 51.000 de germani din Letonia. Tocmai acestora repatrierea le-a cerut cele mai mari sacrificii.

După 700 de ani de viață autocrată, în regiunea baltică, așa după cum o realizase trecutul istoric, situație căreia numai tratatul din Versailles i-a pus oarecum capăt, învățați, artiști, oameni de știință, coborîtori din pătura cultă și comercială, au trebuit să părăsească cu toții această regiune pentru a începe o nouă viață în Warthegau, Dantzig și Prusia de Vest și să pornească munca pentru reclădirea Poloniei, în parte distrusă de război, în parte neglijată.

Numai după nouă zile dela cuvântarea Cancelarului în Reichstag a avut loc încheerea unei convenții cu Statul Eston și apoi cu cel Leton pentru repatrierea, în cel mai scurt timp posibil, a celor 63.000 de germani.

Apoi au început să sosească germanii din Polonia.

Pe baza convenției încheiată cu Rusia Sovietică la 16 Noembrie 1939 s'au întors în Reich, din partea Poloniei rusești, 130.000 de germani. Spre deosebire de cei din regiunea baltică, aceștia erau, în marea lor majoritate, țărani. Venind din Wolhinia, din Galiția, din regiunea Bialystock și Narew, ei au fost așezați în „Wartheland".

Dar chiar și în interiorul Guvernământului General, mișcarea de nouă ordine continuă. Polonezii din ținuturile de Vest au fost așezați în regiunile curat poloneze din răsărit, chiar și populația ucraineană a obținut spațiul ei.

Deasemeni au fost aduși în Wartheland, 30.000 de germani din regiunile dintre San și Bug și dintre Chelm și Lublin. O nouă politică țărănească se desvoltă acum în această veche regiune germană. Numai acum să ne ocupăm de germanii din sud-estul european.

Imediat după ocuparea Basarabiei și Bucovinei de către Rusia Sovietică au fost repatriați din aceste regiuni circa 134.000 de germani. Tot așa au plecat circa 80.000 de oameni din Bucovina românească și din Dobrogea.

Numărul total al celor repatriați în aceste 14 luni se ridică deci la 417.000. Oare, prin aceasta s'a terminat migrațiunea popoarelor? Desigur că nu.

Pentru cei 40.000 de germani rămași în Lituania se duc actualmente tratative diplomatice. In Letonia și Estonia, încă 20.000 de oameni mai așteaptă repatrierea.

Deasemeni și în afară de regiunile din răsărit și din sud-est mai sunt cazuri nerezolvate încă.

MIGRAȚIUNEA POPOARELOR ÎȘI CONTINUĂ CURSUL

Intr'o Europă, atât de amestecată din punct de vedere al raselor și al populației, este necesară rezolvarea deplină a acestei probleme. Deocamdată însă, au fost înlăturate toate motivele vizibile de neînțelegere dintre popoare. Prin aceste fapte, Germania a făcut cunoscut lumii dorința ei de ordine.

Punctele cele mai dureroase, cele din răsărit, ca și cele din sud, din Tirolul [illegible] Brennerului, au fost astfel rezolvate și ele nu mai constituesc un pericol în calea pacificării Europei.

In ceeace privește însă Marca de Est, recent întemeiată, există acolo problema asimilării. Acolo a avut loc o invaziune îndreptată dela vest spre est. Populații de origină franceză s'au asimilat [illegible] Ar fi un fel de „Drang nach dem Osten", din partea francezilor.

Dar nici așa părăsirea teritoriului de către populațiile străine nu trebue să dea loc, în viitor, la vreo luptă, în cadrul noii Europe.

Migrațiunea popoarelor își continuă cursul ei neîncetat.

Sistarea numirilor de preoți până la încadrarea clericilor refugiați

D. prof. Traian Brăileanu, ministrul educației naționale, cultelor și artelor, a dat următoarea decizie:

Art. 1. — Posturile de preoți și diaconi bugetare, vacante în prezent, nu se mai pot ocupa prin numiri sau înaintări, până la noui dispozițiuni, urmând a se încadra mai întâiu clericii refugiați, potrivit dispozițiunilor decretului-lege Nr. 2317 din 10 Iulie 1940.

Art. 2. — Toate formalitățile de numire în curs, în aceste posturi, se suspendă, afară de acelea referitoare la numiri făcute, în mod valabil de eparhii până la data de 1 Ianuarie 1941 inclusiv.

Art. 3. — Transferările și numirile de refugiați se vor face numai în posturi echivalente ca grad și salariu.

Dela C. F. R.

Noui curse de autobuze C. F. R. între București-Ploești

Cu începere dela 14 Ianuarie crt. RA. CFR. a pus în circulație noui curse de autobuze între București—Ploești în afară de cursele regulate prevăzute în mersul autobuzelor, valabil dela 10 Decembrie 1940, și anume:

a) Patru perechi curse directe între București—Ploești, cu mers rapid și fără oprire, având plecările din București și Ploești, la orele: 7,30, 9,30, 12,30 și 16,30 iar sosirile în București și Ploești la orele: 8,45, 10,45, 13,45 și 17,45.

Taxele de călătorie la aceste curse vor fi aceleași ca și pentru autoturismele CFR, adică pentru distanța București-Ploești sau invers, se va percepe 120 lei plus 9 lei taxe suplimentare.

b) Trei perechi curse locale între București—Țigănești cu opriri în toate stațiunile, având plecările din București—Țigănești cu opriri în toate stațiunile, având plecările din București la orele: 6,00, 13,30 și 17,30, iar din Țigănești spre București la orele: 7,00, 13,00 și 18,30.

c) Trei perechi curse locale între Ploești—Țigănești cu oprire în toate stațiunile având plecările din Ploești la orele: 6,00, 13,30 și 17,30, iar din Țigănești spre Ploești la orele: 7,15, 14,45 și 18,45.

CARNETELE I. O. V.

Direcțiunea generală C. F. R. aduce la cunoștință că sunt scutite de timbru de modernizare carnetele I. O. V. de clasa III-a, astfel că nu se va pretinde posesorilor lor să le timbreze după cum procedează unele stațiuni.

Comunicatul Marelui Stat Major

Secția I-a, biroul sanitar

Marele Stat Major, secția I-a, biroul sanitar comunică:

In urma verificărei situației militare a medicilor, veterinarilor și farmaciștilor, s'a constatat că parte din medici, veterinari și farmaciști nu au răspuns la comunicatele date prin presă în lunile Septembrie și Octombrie 1940.

Toți medicii de rezervă, indiferent de origină și dacă sunt sau nu înscriși în controalele armatei, vor comunica imediat, prin scrisoare recomandată (sau raport scris prin unitățile respective pentru cei concentrați) direct M. St. M. Secția I-a biroul sanitar, următoarele date:

1. Numele și pronumele.
2. Locul și data nașterii (anul, luna, ziua).
3. Origina etnică.
4. Localitatea unde este stabilit și exercită profesiunea, strada și numărul; pentru cei cu domiciliul provizoriu vor indica actualul domiciliu, urmând ca după fixarea definitivă a domiciliului să anunțe M. St. Major Secția I-a Biroul Sanitar.
5. Specialitatea.
6. Instituția unde profesează.
7. Gradul și data înaintării în acest grad.
8. Unitatea căreia aparține.
9. Numărul de zile de concentrare executate dela 15 Martie 1939 până în prezent și unitatea sau unitățile în care le-a executat.
10. Dacă e sau nu mobilizat pentru lucru pe anul 1940-941 și în caz afirmativ va explica:

a) Numărul ordinului de mobilizare, pentru lucru.

b) Comandamentul Teritorial care l-a eliberat.

c) Instituția pentru care a fost mobilizat pentru lucru.

Pentru cei ce nu vor trimite aceste date cel mai târziu până la 1 Februarie 1941, se vor lua măsuri pentru anularea liberei practice, ca unii ce nu se mai găsesc în țară și vor fi sancționați.

Centrul de studii și documentare legionar, secția sanitară

Incunoștiințează pe toți domnii membri ai Comisiei a 3-a a medicamentului că sunt rugați a trece pe la sediul Colegiului medicilor din str. Romană 8, Blocul A. G. I. R. între orele 10—13,30 și 17—19, pentru a lua informații urgente dela d-ra Popescu.

Federația aeronautică română își ține adunarea generală

Duminică la ora 10 dim. Federația aeronautică română (F. A. R.) va ține adunare generală.

Această instituție așa de importantă și necesară pentru creiarea spiritului aviatic la noi prin noua sa conducere intră pe făgașul ei firesc.

Francmasonii ce acaparează și acest for, sortit pregătirii tineretului românesc spre avântul aripelor românești, au trebuit să-l părăsească.

Vânzătorii de ziare vor avea fișe personale și carnete de legitimație

Prefectura Poliției Capitalei ne trimite spre publicare următorul

COMUNICAT

Toți vânzătorii de ziare din Capitală, împreună cu vătafii sau stăpânii lor, se vor prezenta la Prefectura Poliției Capitalei — Serviciul Moravurilor, cu începere din ziua de 15 Ianuarie a. c., până cel mai târziu Vineri 17 Ianuarie a. c., pentru complectarea fișelor personale și pentru a primi carnete de legitimație.

In această categorie, intră toți vânzătorii de stradă, ai ziarelor din Capitală, distribuitorii la chioșcuri și distribuitorii la domiciliu (abonați).

Cei ce nu se vor prezenta, până la această dată, vor pierde dreptul de a vinde ziare.

Pentru vătafii și patronii vânzători

Se pune în vedere tuturor vătafilor și patronilor cari au angajați copii vânzători de ziare să se prezinte împreună cu copiii angajați precum și toți vânzătorii ambulanți și distribuitorii, mâine 16 Ianuarie 1941, între orele 8.30—13 și 16—20 la Prefectura Poliției Capitalei Biroul de Moravuri etaj III la d. comisar Pol.

Noua organizare și funcționare a școalelor de șofeuri

Decretul lege Nr. 4129, publicat în Monitorul Oficial Nr. 302 din 23 Decembrie 1940, cu privire la noua organizare și funcționare a școalelor de șofeuri, prevede că înființarea școalelor de conducători de auto, se poate face și pe cale particulară, în afară de școalele de Stat.

Ca urmare se aduce la cunoștința generală, că oricine dorește a înființa școli de conducători de auto, în conformitate cu decretul-lege mai sus menționat, se va adresa direct, fără intermediari, ministerului afacerilor interne pentru a obține autorizația respectivă.

„PENTRU LEGIONARI ȘI TOATA LUMEA ROMANEASCA"

(Continuare din pag. I-a)

re; în sfârșit, în țara în care au guvernat pălmuind-o cu lovituri de Stat, dela 10 Fevruarie 1866 la 10 Fevruarie 1938.

In aceste condiții generale evident că „orice fel de nădejdi mai încearcă în legătură cu alte situații externe, sunt iluzorii", spune Comandantul.

Mișcarea Legionară, care și-a ținut până acum toate făgăduelile, a dovedit două lucruri: întâi, că se poate ridica vulturește spre a merge să se bată pentru adevăr tocmai la capătul lumii; al doilea, că știe să suporte defensiva într'o atitudine hindusă de nonviolență, până la primirea morții iudaic administrată. Mai rămâne să dovedim că știm și putem să curmăm radical un rău care vrea să recidiveze a mia oară. Numai așa vom răspunde efectiv de linia istorică pe care neamul acesta prin noi a apucat.

Căci vechiul curs nu se va supune Revoluției decât fiind curmat de către aceasta. Și e momentul să precizăm: Cine nu e împotriva mea e cu mine, dar cine nu e cu mine e împotriva mea.

Ceiace revine la a spune că „nimeni nu e amenințat în această țară, afară de acei cari vor trece peste interesele legitime ale neamului".

Pavel Costin Deleanu

Presa internă

Cuvântul

12 IANUARIE 1941

Simbolul Moța-Marin

Sunt închinate cinci pagini mari amintirii eroismului înainte-mergătorilor Moța și Marin, a căror jertfă a fost așezată ca bază a viitoarelor așezări românești, temelie de spirit incoruptibil națiri românești.

Aflăm numeroase documente și articole cari reactualizează momente strălucitoare din lupta celui mai curat tineret românesc pentru Hristos și Legiune, pentru învierea neamului.

Profesorul I. GĂVĂNESCUL, scrie despre Simbolul Moța-Marin, oprindu-se printre altele la acea înțelegere goală a simbolului și tainei, ce învăluiau trecerea sfintelor moaște Moța-Marin prin Europa, înțelegere care nu știu prin ce capricii ale istoriei s'a transformat apoi sub deslănțuirea tiraniei în neparticipare la războiul sfânt al unei mișcări de reînviere, în teamă și inerție. Pentruca instaurat să reinvie.

Transcriem:

„Priviți spectacolul edificator, desfășurat la intrarea moaștelor eroilor naționali Moța-Marin, în România!

Vălul care acoperea realitatea istorică s'a ridicat de-odată. Și s'a văzut deoparte, dela hotare până în Capitală, Țara în lacrimi, în genunchi slăvind înălțimea ideală a martirilor, care o înălța și pe ea, în ochii ei și ai istoriei.

De altă parte, cârmuirea Țării, în cap cu tirania dementă, stând încremenită, ostilă, cu priviri dușmănoase, și căutând să demonstreze prin logica macabră a unei hiene cu spirit juridic, că Românii, cari s'au luptat în Spania, merită să fie șterși din rândul cetățenilor români.

Reactivul moral al prezenței simbolului Moța-Marin, desvelea astfel prăpastia dintre Țară și Cârmuirea ei înstrăinată.

Iar demonstrația, de o putere zguduitoare, a cultului noului spirit legionar, cu prilejul înmormântării celor doi eroi, a dovedit și orbilor ce este și ce vrea Neamul românesc.

Nu mai rămânea Cârmuirii de atunci decât să aleagă între cele două căi, singurele posibile:

Ori cu Țara legionară, înainte și în sus spre ținta destinului național, în glorie.

Ori în contra Țării legionare, prin crimă, în prăpastie, înecându-se în sângele sfânt al martirilor din care avea să răsară o Românie Nouă, eruită de viitorul Neamului și de dreptatea divină.

Patima bolnavă a tiraniei oarbe și-a ales calea fatală a căderii în abis.

Deficiența naturei morale și geniului politic superior se pedepsea astfel singură.

Iar România de azi, România Statului Legionar, slăvind în Moța-Marin eroismul românesc și simbolul unei regenerări morale a Țării, se închină cu credință la ideile lor, și strigă să auză și să priceapă toată lumea — chiar cei întârziați și nedumiriți:

Trăiască Legiunea și Căpitanul!

Buna Vestire

13 IANUARIE 1941

Războiul prigoanei și biruinței

Număr luminat de jertfa eroilor legionari Moța și Marin. Scriu: Alexandru Constant, Horia Stamatu, Cristofor Dancu, Al. Alexianu, Mihail Manoilescu, I. Diaconescu, Virgil Popescu, Mircea Mateescu.

Dr. ȘERBAN MILCOVEANU amintește legământul luat în 30 Ianuarie 1937 în Congresul Studențimii Creștine, legământ care sună astfel:

„30 Ianuarie 1937 în Timișoara Congresul Studențimii Creștine despre următorul legământ.

Moța, Marin!

Nu ne pasă dacă vom rămâne singuri, părăsiți de rude sau prieteni.

Moța, Marin!

Nu ne pasă dacă vom cădea sdrobiți sau stârlecați în lupte.

Nu ne pasă dacă vom vedea sau nu ziua biruinței.

Moța, Marin!

Jurăm să fim la înălțimea crescândă a jertfei noastre.

Moța, Marin!

Jurăm să mergem pe drumul de sânge al jertfei noastre.

Moța, Marin!

Jurăm ca din propria noastră cenuse să clădim în veacuri nemurirea neamului nostru biruitor".

Oprindu-se în fața unui mormânt sfânt care luminează sufletul și năzuințele unui neam mesianic, dr. Șerban Milcoveanu tălmăcește sensul unei jertfe active schițând în următoarele cuvintele o etapă a istoriei noastre revoluționare:

„1938-1939-1940: Prigoana cea mare — mii de morminte — continuă svârcolire spre viață — revoluția și biruința legionară.

In tot acest războiu ce-a însemnat oare jertfa lui Moța și Marin?

In articolul „Esențialul" publicat în Aprilie 1935 și adresat studențimii române, Ionel Moța a definit și a anunțat propria lui jertfă drept formidabila dinamită cu care se va putea răscoli neamul și cuceri biruința.

La 13 Ianuarie 1938, în fața mormântului dela Casa Verde, Căpitanul făgăduește împreună cu legionarii să mânuiască această armă a jertfei lor voluntare întocmai așa cum au lăsat în testament Ionel Moța și Vasile Marin.

In războiul Prigoanei și Biruinței cum s'a dovedit oare această armă a lui Moța și această făgăduială a Căpitanului?

Intreaga Nație legionară s'a chinuit cu o lăuntrică neliniște a destinului. S'a străduit, s'a asvârlit, s'a dăruit nebunește într'o permanentă încordare. Nu s'a mulțumit să sufere, ci a luptat încleștată în ofensivă.

S'a trăit uriașul și rodnicul sens al jertfei active.

Prin Horia Sima și la 6 Septembrie 1940 a învins îndeosebi spiritul lui Ionel Moța.

Anume a lui Ionel Moța care la 13 Ianuarie 1937 a murit cu arma în mână luptând pentru Hristos".

Buna Vestire

14 IANUARIE 1941

Anglia, țara minciunii

HORIA STAMATU scrie în „Buna Vestire" din 14 Ianuarie rânduri lămurite despre Anglia, țara minciunii, plecând dela afirmația că Anglia ar deriva din Angeli, adică îngeri.

Rechizitoriul din care desprindem un fragment are un caracter definitiv:

„Englezii sau Angeli, nu au făcut niciodată decât două lucruri: comerț și politică. Până aici nimic de obiectat: orice popor ca să poată trăi trebue să facă politică și comerț. Totuși Angeli s'au deosebit întotdeauna de celelalte popoare prin mijloacele întrebuințate. Aceste mijloace nu mai sunt de multă vreme o taină, totuși presa mondială a fost atât de bine organizată prin agenții evrei ai Londrei, capitala anglo-iudaismului mondial, încât toate țările democratice nu știau decât un singur lucru: englezul este un gentleman. Este adevărat că mici butade ale acestor gentlemeni ca „legea nu e pentru indigeni" se făceau din când în când auzite, dar acestea puteau să fie și calomnii.

De zece ani de zile ecranele cinematografelor expun lumii întregi bravura și eroismul englez, așa fel încât până la urmă oricine trebuia să ajungă la concluzia că în războiul trecut nu a existat în afară de faimosul „le poilu" francez, decât aviatorii englezi.

Este curios cum astăzi, când războiul nu mai e film, acești aviatori se fac atât mai puțini cunoscuți. S'ar putea să fie de vină și cunoscuta discreție engleză.

Vedem astăzi cum se prăbușește un imperiu clădit pe minciună. Și mai ales ceea ce nu poate fi nici un fel înțeles, pentru noi „negri" este disperata încercare de a se mai salva prin minciună. Se poate spune cu drept cuvânt că disperarea i-a prostit pe englezi în așa hal încât nu mai pot nici măcar să ticluească aceste minciuni. Poporul englez este lovit fără încetare de aviația germană și totuși i se vorbește cu toată insistența că forțele germane sunt complect epuizate. Londra este în ajunul revoluției și posturile de radio nu fac decât să anunțe revoluții în statele cu regimuri totalitare. Astfel România nu ar fi după minciunile acestor insulari decât un imens câmp de război civil.

De fapt acestea nu sunt în esență decât minore mijloace de luptă reacționare. Noi nu avem în mijlocul nostru englezii noștri cari răspândesc tot felul de minciuni în ciuda oricăror evidențe! Intre minciunile desechilibratei propagande engleze și între minciunile acestora nu este nici o deosebire. Și unii și alții fac parte din aceeași tabără: plutocrația mondială".

Biruitorii

1 IANUARIE 1941

La Constanța, pentru prima dată, se comemorează de către liceul de acolo amintirea unui legionar. Un fost elev al liceului, frate de cruce, care a căzut pentru Legiune: Marin Popescu. Cu acel prilej, camaradul comandant Nicolae Setan scrie un articol semnificativ, fixând figura legionarului căzut.

Camarazii legionarului Marin Popescu, i-au dăltuit numele pe o placă de marmoră, așezând-o în sala de intrare a liceului „Mircea cel Bătrân".

Pentru prima dată, în școala românească este comemorată amintirea unui legionar. Școala noastră nu a înțeles spiritul nou de care era animat tineretul, înăbușind îndrăzneala unei adolescențe pusă în slujba biruinții legionare. Astăzi, aceeași școală primește numele legionarului biruitor, cel prigonit, schingiuit și ucis. De aceea placa aceasta fixată în peretele liceului „Mircea cel Bătrân" înseamnă un pas biruitor al legiunii în școala românească.

Marin Popescu a fost elev al liceului din Constanța. A învățat mai mult din propriile mijloace, luptând din greu cu mizeria. Dar astfel s'a oțelit.

A făcut parte din frăția de cruce a liceului. L-am cunoscut încă din anul 1936. Citeai în ochii lui o hotărâre întreagă, neșovăelnică. S'a distins, în frăție cât și în legiune, prin tenacitatea și curajul lui.

Niciodată nu l-am văzut îndoindu-se în fața pericolului."

Spectacolele Capitalei

Teatre

NATIONAL (Pasaj Comedia): „Isabella, Regina Spaniei".
STUDIO (Piaţa Amzei): „Ginerele d-lui prefect".
REGINA MARIA (Splaiul Independenţei).
LUPTA ŞI LUMINA (Str. Uranus): mat. „Micul Lord" şi seara: „Cinerele lui Hagi Petcu".
SARINDAR (Sărindar): „Fritz şi Franz".
EXCELSIOR (Str. Sf. D-tru): „Vânătorul de păsări".
TEATRUL ION VASILESCU (Pasaj Comedia): „Suflet candriu de papugiu".
ROXY TEATRUL TUDOR MUSATESCU (Str. Lipscani): „D-ra Bulterfly".
TEATRUL MUNICIPAL I. L. CARAGIALE (Str. Schitu Măgureanu): „Invierea".
SAVOY (Calea Victoriei): „Cucul Tănase".
TEATRUL RELIGIOS (Str. Academiei): „Infernul".

Cinematografe

ARO: „Copii în luptă cu viaţa" şi Jurnal.
SCALA: „Femeia acimblănită".
REGAL (Bd. Elisabeta): „Umbra trecutului" cu surorile Lane şi jurnal nou U.F.A.
PALAS-BOULEVARD: „Pericolul roşu" cu Henry Fonda şi „Holywood Hotel" cu Dick Powell.
SELECT: „Inima unei regine" cu Zarah Leander şi Jurnal nou U. F. A. Nr. 480.
FRANKLIN: „Frou-Frou" cu Louise Rainer şi „O familie Trăznită".
OMNIA: „La răscruce de vânturi" şi „Dece nu mă iubeşti".
FORUM: „Primul Bal" cu Deanna Durbin şi „Invitaţia la Dans".
CAPITOL: „Iţi aminteşti" cu Robert Taylor şi Greer Garson. Jurnal U. F. A.
TRIANON (Bd. Elisabeta): „Şoimana" cu Heidemarie Hatheyer şi jurnal nou.
AEPA: „Călăreţul misterios X. 24" şi Jurnal.
ROXY: „Nu suntem singuri". Jurnal şi complectare.
BIRUINŢA: „Rasia" cu Walace Bery şi „Prizonieri" cu Warner Baxter.
AMERICAN: „Primul bal" cu Deanna Durbin şi „Ducele de West Point".
OMNIA: „Lanţuri sfărâmate", „Complacent Domnişoarei", Jurnal şi trupa de revistă Titi Mihăilescu.
PARIS: „Cavalcada Holywoodului" şi „Paradisul Alb".
MILANO: „Mezalianţa" cu Gary Cooper şi „Trădătorul din Oz".
MIORIŢA: „Tunelul" cu Jean Gabin şi „Grozavi Răsboinicilor" cu Errol Flynn.
MODEL: „Minuni Nopţii" şi „Legiunea Diavolului".
MARCONI: „Diamantele sunt periculoase", „Traficanţii din Rio" şi trupa de revistă M. Nedelcu şi M. Bejan.
LIA: „Cei patru cavaleri" şi „Secrete conjugale".
MARNA: „Iadul îngerilor" cu cei şase copii ai străzii, „Elisabeth şi Essex" cu Errell Flynn şi trupa de revistă Titi Mihăilescu.
VERGU: „Contesa Walewska" şi „Nu sunt criminal".
ODEON: „Fronta într'o treani" şi „Iadul îngerilor".
AIDA: „Melodia iubirii" şi „Parada cea mare".
BARCELONA: „Ultima aventură a lui Sherlock Holmes", „Femeia care primeşte palme" şi trupa de revistă Traian Florescu.
BITOLIA: „La răscruce de vânturi" şi „Lanţuri sfărâmate".
DACIA: „Stânca de mărgean" şi „Nanette e fată din popor".
DIANA: „Călăreţii destinului", „Doi camarazi" şi artişti.
VOLTA-BUZESTI: „Anton cel Groaznic" cu Hans Moser; „O dispariţie senzaţională" cu Hans Albers şi Jurnal Legionar Nr. 1.
GLORIA: „Greşeala trecutului" şi „Dragoste cu năbădăi".
ALCAZAR: „Visul D-nei Butterfly" cu Maria Cebotari şi „1 contra 100".
TRIUMF: „Steaua din Rio" şi „Agentul G. intră în acţiune".
GRAND: „Vin ploile" şi „Andy Hardy milionar".
IZBANDA: „Misiunea secretă" şi „Ultima noapte".
LILLY: „Cruciaderz" şi „Mister Zorr".
MEXIC: „Saltul mortal" şi „Moartea obosită".
DICHIU: „Capcana" şi „Vulpea argintie".
EDISON: „Cazacii" şi „Legiunea diavolului".
NISA (Intr. Zalomit): „Cavalcada fantastică" şi „Cântecul deşertului".
PACHE: „Vin ploile" şi „Amenintări".
NONI: „Diavolii Roşii", operă complectă.
COTROCENI: „Hotel Imperial" cu Isa Miranda şi „Andy Hardy cowboy" cu Mickey Rooney.
CARMEN: „Union Pacific" şi „Oameni în lanţuri".
PELES: „Nu sunt criminal" şi „Viaţă de artist".
UNIREA: „Omul care a înfruntat moartea" şi „Salvatorul Vestului".
VENUS: „Lanţuri sfărâmate" şi „Copii de trupă".
FLORIDA: „Rivala" şi „Romanţa".
ILEANA: „La răscruce de vânturi" şi „Paradisul vagabonzilor".
LIZEANU: „De-aşi fi Rege", „Alaska demonul alb" şi ansamblul teatral Georgescu Iaşi.
REX: „Sora de noapte" şi „Marea paradă a lui Walt Disney" în technicolor.
SPLENDID: „Bestia" (Pisica şi canarul) şi „Hotel Imperial" şi jurnal.
TOMIS: „Patima cu Bette Davys şi „Casa de corecţie".
UNIC: „Cei patru cavaleri" şi „Secrete conjugale".
VOLGA: „Secretul celor 13 mascaţi", operă complectă.
VICTORIA: „Fugara" şi „Zenobia" cu Bran şi Lan.

RADIO

Miercuri 15 Ianuarie 1941

RADIO ROMANIA 1875 m 160 kHz—150 kW
RADIO BUCUREŞTI 364,5 m 823 kHz—12 kW
POSTUL PE UNDE SCURTE 32,4 m 9260 kHz—2 kW

7.00 Ora dimineţii. Radio-jurnal (I). Muzică (discuri). Sfatuti gospodăreşti.
13.15 Ora. Cota apelor Dunării şi a bărei Sulina. Informaţii artistice şi sportive.
13.30 Muzică romantică instrumentală (discuri): Liszt-Vis de dragoste (pian [illegible] Raul Koczalski); Chopin-Nocturnă în re bemol major (Vioară); Schumann-Fragment din „Scene de copii" (pian Alfred Cortot).
13.50 Serviciul de ştiri germane.
14.00 Balade (discuri). Loewe-Tom [illegible] baladă (voce Karl Schmitt-Walter); Schubert-Regele Ielelor-baladă (voce Heinrich Schlusnus).
14.15 Radio-jurnal (II).
14.30 Concert la două piane [illegible] [illegible]
18.00 Jurnal cultural.
18.20 Ora. Concert de după amiază. Orchestra Radio dirijată de Th. Rogalski; Corn Constantin Teodorian: 1) A. Thomas: Uvertură la „Mignon"; 2) Gounod: Aria lui Valentin din „Faust" (voce Const. Teodorian); 3) Wagner: Foaie de album (voce T. Teodorian); 4) Wagner: Aria de concurs din Tannhäuser (voce C. Teodorian); 5) Schumann: Doi Grenadiri (voce C. Teodorian); 6) Zanella: Dans ţărănesc.
19.00 Chemarea căpeţilor de prof. Valeriu Puşcariu.
19.15 Continuarea concertului Radio dirij. de Th. Rogalski: 1) Siede Carnaval: a) Prinţul Carnavalului; b) Pierot dansează; c) Arlechin şi Colombina; d) Vals; e) Final; 2) R. Friml: Potpuriu din „Rose Marie".
19.45 Serviciul de ştiri germane.
20.00 Radio-jurnal (III).
20.20 Concert de pian Paul Jelescu: 1) Paul Jelescu: Sonată în stil clasic (trei părţi); 2) Const. Georgescu: Coral şi variaţiuni.
20.50 Lieduri germane (discuri): 1) Schumann: Cântec de călătorie (H. Schlusnus-voce); 2) Hugo Wolf: Taina (Elena Gerhardt-voce); 3) Richard Strauss-Ziua morţilor (Franz Völker-voce).
21.00 Ora Germaniei: 1. Concepţiile politice ale lui Adolf Hitler şi Corneliu Zelea Codreanu de prof. Oskar Wittstock.
22.00 Radio-jurnal (IV).
22.15 Matchul de hockey România-Jugoslavia (Transmisiune dela patinoarul Oteteleşanu).
22.40 Muzică de dans (discuri).
22.50 Jurnal pentru străinătate în limbile germană, italiană şi franceză.

O nouă favorită a ecranului „Marte Harell"

[illegible]

Sportul românesc

Cupa „Manole Stroici"

Turneul internaţional de hockey
Romania-Slovacia-Jugoslavia-Bucureşti
Astă seară se dispută primele jocuri
Ora 21: România-Jugoslavia   Ora 22.15: Bucureşti-Slovacia

PRIMUL MARE EVENIMENT SPORTIV AL ANULUI INCEPE ASTA SEARA LA „OTETELEŞANU". ESTE VORBA DE TURNEUL INTERNATIONAL DE HOCKEY PE GHIAŢA LA CARE PARTICIPA PATRU SELECŢIONATE DINTRE CARE TREI SUNT NAŢIONALE. CUM SE ŞTIE, ECHIPELE PARTICIPANTE SUNT URMATOARELE: ROMANIA, SLOVACIA, JUGOSLAVIA ŞI BUCUREŞTI.

PATRU ECHIPE CARE ASIGURA SPECTACOLUL DORIT, ASIGURA IN PRIMUL RAND SUCCESUL COMPETIŢIUNEI, PENTRUCA TURNEUL ESTE DOTAT CU CUPA „MANOLE STROICI", CARE VA REVENI INVINGATORULUI.

PRIMA ZI: DOUA MATCHURI EXCELENTE

Turneul debutează astă seară prin două partide care depăşesc orice aşteptare:

ORA 21: ROMANIA—JUGOSLAVIA.
ORA 22.15: BUCUREŞTI — SLOVACIA.

Primul match va opune cea mai bună echipă românească ce se putea alcătui astăzi campionului jugoslav S. K. Ilirija din Ljubljana, gruparea care — ca pe vremuri Chinezul la noi — reprezintă Jugoslavia anul acesta la turneele internaţionale.

Reprezentanţii hockeyului românesc s'au mai întâlnit cu cei jugoslavi şi rezultatul a fost în favoarea noastră. Cu alte cuvinte, astăzi se dispută o primă revanşe, pentrucă a doua va avea loc mâine seară când se joacă matchul Bucureşti—Jugoslavia.

A doua întâlnire a serii constitue deasemenea o revanşe. Slovacii, recent învinşi de români, vor căuta să se revanşeze în compania unui adversar pe care nu l-a întâlnit, dar care poartă numele de selecţionată a Capitalei noastre.

Şi această partidă promite, ca şi debutul jugoslavilor, un spectacol excelent, mai ales că oaspeţii practică un hockey superior.

Pronosticuri?

Pentrucă aşa se obicinueşte înaintea unor matchuri, vom arăta că favoriţii de azi sunt România şi Slovacia, cărora în mod normal trebue să le revină victoriile. Scorul este în funcţie de adversar.

ADVERSARII

România: **Dron—Atanasiu, Sadowski—Pană, Botez, R. Tănase—Bărbulescu, Teodorescu, Bob Petrovici.**

Slovacia: **Petrovici—Okolicsanyii, Demko-Trnowsky, Stolc, Jawurek-Olejnik, Luther, Reiman.**

Bucureşti: **Flucraş-Tomovici, Marinescu-Fl. Popescu, Cantacuzino, Cosman-Tico, Flamaropol, Dlugosch.**

ARBITRII TURNEULUI

In ce priveşte arbitrii acestui turneu, ei au fost astfel desemnaţi:

D-nii Vodisek şi Gregorovici din partea Jugoslaviei.

D-nii Valis şi Sabotzky din partea Slovaciei.

D-nii Sloventz, E. Munteanu, Tico şi Welter din partea României.

Şi totuşi... nu s'a renunţat la matchul de juniori România-Germania

Federaţia germană este de acord cu disputarea întâlnirii la Bucureşti

In anul care a trecut, echipa naţională de juniori a avut o activitate intensă şi deşi rezultatele nu au fost favorabile, se poate vorbi totuşi despre o comportare strălucită a juniorilor români.

Se preciase ca această activitate să fie continuată şi anul acesta şi încă într'un ritm mai viu şi pentru ca această notă mai vie să fie remarcată dela început, s'a lansat ideea unui match cu echipa de juniori a Germaniei.

Intâlnirea trebuia să se dispute ca „deschidere" la matchul dintre echipele de seniori, la Bucureşti.

Ideea a fost aprobată de toată lumea căci era într'adevăr fericită, matchul acesta fiind cel mai complet examen pe care echipa României îl putea da căci formaţia naţională germană poate fi considerată printre cele mai puternice ale continentului.

★

Iată însă că în tratativele începute pentru matchul România-Germania, nu s'a pomenit nimic despre întâlnirea echipelor de juniori.

Lucrul este cu atât mai inexplicabil cu cât federaţia germană este în totul de acord cu întâlnirea dintre selecţionatele de juniori.

Se pare totuşi că nu s'a renunţat la proectul de a organiza matchul acesta şi că tratativele pentru realizarea lui vor fi reluate după clarificarea definitivă a chestiunii datei de disputare a matchului de seniori.

Oricum, este de dorit ca matchul să se dispute pentrucă el este de cea mai mare importanţă în noul orizont, pe care trebue să-l aibe echipa naţională de juniori.

Din toate câte ceva

Primul concurs de ski la Braşov

Sezonul de ski la Braşov se va inaugura Sâmbăta aceasta printr'un mare concurs popular, care va cuprinde trei probe: coborîre, demi-fond şi slalom şi care va fi dotat cu o cupă.

Noui consfătuiri la OSR

Pentru a se stabili noui principii călăuzitoare pentru viitoarea activitate a sportului românesc, la OSR vor avea loc noui consfătuiri, de genul celeia care s'a ţinut săptămâna trecută.

Un nou campion mondial de box

Grecul Christoforidis, întâlnind pe Melio Bettina pentru titlul mondial la categoria semigrea, l-a învins la puncte, cucerind astfel titlul liber.

Poligoane de tir moderne

Organizarea Sportului Românesc comunică:

Directoratul „TIR" din Organizarea Sportului Românesc a luat hotărîrea construirii de poligoane de tir redus după un model tip, atât la Bucureşti cât şi în toate capitalele de judeţ.

In felul acesta sportul TIRULUI va putea fi difuzat în masa tineretului atingându-şi scopurile în ce priveşte apărarea naţională.

Directoratul comunică, că a primit până în prezent oferte de construcţii din partea mai multor firme cuprinzând planurile şi devizele necesare.

Se aduce la cunoştinţă cu această ocazie că directoratul TIR primeşte asemenea oferte din partea întreprinderilor care doresc să ia în antrepriză construirea unor asemenea poligoane, până la data de 15 Februarie 1941.

Bondavalli acceptă să boxeze în România

DUPA CUM SCRIU ZIARELE GERMANE BONDAVALLI — RECENTUL INVINGATOR AL LUI ERNST WEISS, ACCEPTA SA BOXEZE IN ROMANIA CU LUCIAN POPESCU, PENTRU TITLUL EUROPEAN LA PANA LASAND LA APRECIEREA ORGANIZATORILOR ROMANI CHESTIUNEA BURSEI SALE.

Inştiinţare pentru legionarii cari au practicat fotfballul

Toţi legionarii cari au practicat footballul sau cari au fost sub orice formă sprijinitori sau conducători de grupări, precum şi toţi acei pe cari îi interesează buna organizare a mişcării footballului, sunt rugaţi în interesul acestei organizări, pentru crearea unui organism de activitate şi de control intens pe întreaga ţară să anunţe Directoratul Footballului, Str. Batişte Nr. 33, Bucureşti arătând Localitatea, numele, adresa, profesiunea, vârsta, data intrării în Legiune şi recomandarea şefului legionar al judeţului sau garnizoanei.

Pentru România Legionară,
Directorul Footballului:
VALERIU NEGULESCU

Boxul în noua orientare a mişcării sportive

Printre directoratele cari au o foarte grea sarcină, forul suprem al boxului ţine capul listei.

Intr'adevăr, după câţiva ani de activitate glorioasă, datorită mai mult unui concurs fericit de împrejurări decât meritelor conducătorilor de atunci, boxul şi-a pierdut toată popularitatea pe care reuşise s'o capete. La acest din urmă capitol, trebue subliniată activitatea conducătorilor, cari au făcut tot ce au putut (adică n'au făcut nimic, pentrucă nu se pricepeau) ca să ducă spre prăpastie sportul de sub supravegherea lor.

Directorul boxului are deci misiunea să îndrepte, printr'o completă reorganizare şi refacere a cadrelor, tot ce au făcut rău, în decursul anilor, foştii conducători.

De aceia afirmăm mai sus, că sarcina directorului pentru box este atât de gingaşe.

Dar, situaţiunea a fost perfect înţeleasă de d. Ionescu, care a pornit la luptă. Hotărît să nu menajeze nicio susceptibilitate, să treacă peste orice rezistenţă.

Pe directorul boxului îl interesează, cum este şi normal, mai mult realizările pe teren decât lucrul comod de birou.

Aşa se explică programul bogat pe care directoratul boxului l-a întocmit şi pe care a şi început să-l pună în practică.

Prima reuniune de box, organizată de directorat în Decembrie trecut, cu toate că nu s'a bucurat de un succes material răsunător, din punct de vedere moral, ne-a dat toate satisfacţiile. Desfăşurată într'o ordine şi disciplină cum de mult n'am văzut în acest sport, gala directoratului a fost o pildă de preciziune: lupte echilibrate, boxeuri sobri şi deciziuni juste, iată bilanţul moral al primei reuniuni organizată sub egida mişcării sportive legionare.

Le aşteptăm cu nerăbdare şi pe celelalte.

Bob-eurii români pleacă Sâmbătă la Innsbruck

Se ştie care sunt reprezentanţii României pentru concursurile de bob dela Innsbruck (23 Ianuarie — 24 Ianuarie). In prezent, conducătorii secţiei de bob fac formalităţile pentru scoaterea paşapoartelor.

In orice caz, expediţia trebue să plece cel mai târziu Sâmbătă pentru ca să ajungă Luni la Innsbruck. Reprezentanţii noştri au nevoie cel puţin de două zile de antrenament.

In ce priveşte şansele echipajelor româneşti, d. lt. Budişteanu s'a arătat optimist. In orice caz culorile româneşti vor fi demn reprezentate.

Comisia Competiţiilor Naţionale şi o nouă Comisie Centrală a arbitrilor

D-nii dr. Puiu Stroescu şi jude Batler vor conduce Campionatul Naţional şi Cupa României?

Reorganizarea technică şi administrativă a directoratului de football a început.

S'au schimbat şi se vor modifica în primul rând comisiunile de conducere a competiţiunilor naţionale: comisia centrală a arbitrilor, comisia campionatului naţional şi comisia Cupei României.

Prin decizia Nr. 17, din 14 Ianuarie 1941, a fost numită o nouă comisie de arbitri.

Preşedintele ei este d. Aurel Creţu, secretar d. Mielu Petrescu, iar membru d. Leonard Caciuc.

„C. C. N."... dar... Rămâne tot

Schimbarea celorlalte două comisiuni este ceva mai complexă pentrucă nu este vorba numai de a pune oameni noi în locul celor vechi.

Şi pentru ca lucrurile să fie mai interesante, iată: este foarte probabil ca până la urmă oamenii noui să fie tot cei vechi.

Ceeace este foarte important desigur.

Un fapt tot atât de interesant şi de egală importanţă este că „C. C. N." va rămâne dar că pe viitor nu va mai însemna Comisia Campionatului Naţional, ci „Comisia Competiţiilor Naţionale".

Aceasta arată clar că se va proceda la o contopire a celor două comisii: C. C. N. şi C. C. R. urmând ca „proba Nr. 1" şi „proba Nr. 2" a football-ului românesc să fie conduse şi administrate de un for unic.

Cine va fi în această nouă comisiune? Se vorbeşte cu insistenţă de d-nii dr. P. Stroescu şi jude Batler.

Sunt doui oameni, cari au dat forului trecut o seriozitate exemplară. Iată de ce este probabil ca ei să fie menţinuţi şi în noua comisiune.

Invălmăşeală în faţa porţii. Un aspect din footballul italian.

Economie - Muncă - Finanţe

Doctrina Monroe şi noua ordine europeană în curs de realizare

I.

Aceste rânduri sunt scrise după realegerea, pentru a treia oară (împotriva tradiţiei stabilită în această privinţă în sensul că un preşedinte nu poate fi ales de trei ori consecutiv) ca preşedinte al Statelor Unite a d-lui Franklin Roosevelt.

Această alegere a fost posibilă nu atât datorită unei divergente sau unei prea mari deosebiri de program faţă de adversarul său cel mai serios, Wilkie, — care a rămas până la sfârşit singurul contracandidat la preşedinţia Republicii, — cât mai ales simpatiei personale de care se bucură d. Roosevelt, apoi legăturile personale pe cari le are cu unii capitalişti — evrei îndeosebi — dar şi datorită simpatiei de care se bucură cauza engleză în opinia publică yankee.

Deşi creaţiune, în mare parte, a Marei Britanii, şi geloasă deci de independenţa ei obţinută cu destule jertfe la 1776, Republica Statelor Unite nu poate uita nici afinitatea instinctivă, naturală, pe care o are cu marea familie anglo-saxonă de peste ocean, dar ea nu poate ignora nici principiile comune, democratice şi liberale, pentru care pretinde că luptă Marea Britanie — şi, mai ales, Marea Republică nu poate să lase în voia sorţii nici interesele americane, politice şi economice, mai apropiate sau mai îndepărtate.

Atât Anglia şi America cât şi Axa — împreună cu popoarele aderente nouei ordine pe care ea vrea să o instaureze — consideră că de victoria acestei campanii depinde soarta imperiilor respective pe sute sau mii de ani.

Faţa lumii va fi după chipul şi asemănarea ideologică a învingătorului. Deaceia, războiul actual, ca mai toate războaiele din trecut — cruciadele, războaiele religioase, etc. — devine din ce în ce un război ideologic, un război de principii şi de revoluţie socială.

In cazul de faţă, în modul cum au evoluat lucrurile şi situaţia internaţională până azi, se pare că războiul va fi dus de către continentul european — care reprezintă ideia naţional-socialismului, fascismului, falangismului, legionarismului, *deci ideia totalitară, autoritară*, a dreptăţii sociale şi a justei selecţiuni a valorilor — împotriva Angliei — cu concursul eventual total al Americii, care reprezintă capitalismul, — cu toată tirania şi injustiţia care se leagă de el, — liberalismul, — cu toate falsele sale principii şi democraţia — cu toate aberaţiile şi ficţiunile ei dar mai ales cu toate practicile ei perimate.

In aceste împrejurări, realegerea lui Franklin Roosevelt este şi semnificativă dar este şi simbolică.

Este semnificativă în sensul că lumea anglo-saxonă de dincolo de ocean înclină spre o asistenţă cât mai accentuată în favoarea Marei Britanii, în scopul de a ieşi victorioasă din greul impas în care s'a situat.

Este simbolică apoi această realegere, prin faptul că d. Roosevelt reprezintă ideologia democrato-liberală, mai bine decât orice altă personalitate din întreaga lume anglo-saxonă.

In ultimele discursuri din campania electorală, d. Roosevelt a declarat răspicat că Statele Unite nu vor interveni cu armele în conflictul european decât în cazul în care America ar fi direct ameninţată sau când interesele ei ar fi ameninţate.

Aceasta este desigur o formulă vagă şi echivocă, o formulă tipică de politică democratică, menită pe de-oparte să câştige atât simpatia opiniei publice americane, — care nu ar putea să renunţe uşor la izolare şi la principiile doctrinei Monroe, — şi pe de altă parte să fie o portiţă deschisă în vederea improvizării unui pretext de intervenţie a Statelor Unite.

In definitiv, interesele Statelor Unite, putere cu ramificaţii mondiale, sunt foarte variate şi foarte complexe. Este foarte greu de stabilit de către opinia publică americană, democrată sută în sută, unde încep şi unde sfârşesc aceste interese.

D. Roosevelt va putea să afirme la un moment dat, din amvonul său din spatele statuii Libertăţii, că cel mai vital interes al Statelor Unite este viabilitatea şi existenţa imperiului britanic...

Aşa după cum în războiul trecut, America a intervenit cu armele improvizând o formulă „salvarea democraţiei", tot aşa azi ea se poate uşor entuziasma pentru o ideie care ar putea fi formulată: „salvarea Marei Britanii", sau: salvarea capitalismului, a democraţiei, etc.

Şi, cum americanii se entuziasmează uşor până la sfârşit, nu este exclus ca, mai de vreme sau mai *târziu ei să uzeze de o nouă formulă şi deci, de un nou pretext.*

Tot ce vor face americanii însă, vor întreprinde după mentalitatea lor, după spiritul lor, în conformitate cu structura lor sufletească şi cu educaţia lor. Fiindcă, aşa după cum am subliniat încă dela începutul acestei expuneri, una este mentalitatea americană, alta este cea europeană şi aşa mai departe.

George Cumpănaşu

Cum văd cercurile economice berlineze încheierea noului tratat comercial germano-rus

Este viu comentat în cercurile economice din Berlin încheierea noului tratat comercial germano-rus dela 10 Ianuarie 1941.

Deşi nu se pot da cifre despre schimburile de mărfuri nitre cele două ţări, totuşi se poate preciza că este vorba de livrări masive ale industriei germane în schimbul produselor prime, între altele cereale şi petrol.

Se anunţă că industriile germane au şi primit spre executare comenzile ruse, iar din partea rusă s'au aprobat comenzi în cadrul noului tratat, cari vor fi livrate însă numai după 1 Aprilie 1942.

Schimbul de mărfuri germano-ruse se face pe bază de decontare fără să se facă uz de credite ruseşti pentru materii prime sau pentru produsele industriale germane.

Chestiunea transportului este privită în cercurile economice cu mult optimism, dată fiind existenţa numeroaselor linii ferate şi a drumului pe apă prin Marea Baltică, Marea Neagră şi Dunăre.

Noui monede divizionare de 1 şi 2 lei

In baza dispoziţiunilor decretelor-legi Nr. 3.052 din 5 Septemvrie, Nr. 3.072 din 7 Septemvrie 1940 şi decretului-lege Nr. 7 din 4 Ianuarie 1941, Ministerul de Finanţe, prin Monetăria Naţională, a fost autorizat a bate şi pune în circulaţie monete noi divizionare metalice, de cupru-zinc de 1 şi 2 lei, pentru înlocuirea actualelor monete retrase din circulaţie, pe baza decretului-lege Nr. 7 din 4 Ianuarie 1941.

Valoarea unitară a noilor monete şi cuantumul emisiunii, sunt cele fixate prin decretul-lege Nr. 7 din 4 Ianuarie 1941, pentru reglementarea şi raţionalizarea sistemului monetar metalic în cadrul actualei emisiuni în circulaţie şi pentru retragerea din circulaţie a monetelor metalice de 1 şi 2 lei din cupru-nichel şi înlocuirea lor cu monete noi. Caracteristicile tehnice, precum: gravură, aliaj, dimensiune, etc., ale monetelor de 1 leu sunt cele fixate prin J. C. M. Nr. 1.201 din 27 Mai 1940, iar a celor de 2 lei se vor fixa prin decrete ale Conducătorului Statului, odată cu punerea în circulaţie a monetelor respective.

„R.E.M.A.C.-ul" are dreptul exclusiv de a face comerţ cu carne în Capitală

Primim spre publicare:

Primăria Municipiului Bucureşti aduce la cunoştinţa d-lor comercianţi măcelari, care aduc cărnuri din provincie că prin Decretul-Lege Nr. 3820 (M. Of. Nr. 270 din 16 Noembrie 1940), s'a stabilit că „R. E. M. A. C."-ul are în mod exclusiv dreptul de a face comerţ cu carne în Capitală.

In consecinţă toate cărnurile aduse din provincie cu trenul sau orice alt mijloc de locomoţie, se vor îndrepta la Abatorul Central al Municipiului Bucureşti, unde vor fi înregistrate la R.E.M.A.C.

Tot la Abator, se va face şi vizita sanitară veterinară şi ştampilarea cărnei.

Nici o carne nu se va mai ştampila în gara de Nord sau halele Ghica Vodă.

Aceste dispoziţiuni nu privesc comerţul de păsări tăiate.

Aprovizionarea în en gros dela magazinele de detail

Comerciantul care nu-şi înţelege rostul şi consumatorul care nu-şi disciplinează pretenţiile. Măsuri care ar trebui să urmeze

Problema aprovizionării cu carne a Capitalei, care se află de astă dată în mâini bune, mergând desigur spre o soluţionare echitabilă şi potrivită vremilor care au depăşit, de mult, cadrul ordinei normale, are totuşi unele laturi, poate, necunoscute îndeaproape de cei în drept.

Căci fără un plan de luptă, general, care să poarte asupra tuturor aspectelor şi mai cu seamă asupra tuturor culiselor acestei probleme de ardentă actualitate: aprovizionarea în cât mai bune condiţiuni a publicului consumator nu se poate ajunge la o soluţionare integrală şi rapidă.

Ori, pe plan economic, factorul timp este un element de care nu este întotdeauna îngăduit a se face risipă. Cu cât mai curând, cu atât mai bine. Şi efectele unui economic încheiat şi armonios, se resimt în totdeauna în sfera socialului, cu care, de atâtea ori se înmănunchiază.

Rostul magazinului de detail

La prima vedere, s'ar părea că a mai discuta aci, despre un rost al magazinelor de detail, ar fi cel puţin... fără rost. Ştie toată lumea, — cel puţin aşa se crede — că magazinul de detail este destinat a vinde *cu amănuntul*, publicului obişnuit. Că într'un asemenea magazin nu au ce căuta revânzătorii, comercianţii în genere, în căutare de marfă.

Evident, ştim că sunt şi unele magazine cu caracter mixt, în care este permisă vânzarea în ambele chipuri: şi cu amănuntul şi cu ridicata. Dar acestea sunt altfel înregistrate, au caracter special. Este vorba, nici, numai de magazinele de detail, în sensul strict al cuvântului şi numai despre acestea înţelegem a ne ocupa în cele ce urmează.

Vom lua ca exempiu, *măcelăriile*. In aceste magazine, se practică încă de multă vreme, un obiceiu care nu-şi poate afla nici o justificare legală. Anume, aproape toţi restauratorii înţeleg a se aproviziona cu carnea necesară localurilor pe care le conduc, dela măcelăriile din cuprinsul Capitalei.

Un acord tacit între restauratori şi măcelari şi o toleranţă veche a organelor de resort, a făcut ca acest obiceiu să devină regulă generală, aproape lege. Şi astfel se întâmplă că în mult prea multe rânduri, publicul obişnuit nu mai are ce cumpăra, dela măcelarul care, întotdeauna, are în *primă grije*, pe clienţii de en gros. Am asistat în repetate rânduri, la scene în care clientul care dorea să cumpere un kg. de carne era refuzat în favoarea cutărui restaurator căruia i se vindea 40—50 kg. carne, fără discuţie.

Şi în astfel de cazuri, protestul e inutil. Dacă nu chiar riscant. Căci nu odată cutare client a fost bruscat şi insultat de cutare măcelar cu temperament, sub motivul că: *nu stau cu să-ţi dau dumitale un kg. de carne, când dumnealui* — patronul de restaurant — *îmi cere 60 kilograme!...*

Cunoaştem cazuri în care, clienţii obişnuiţi, cu amănuntul, n'au putut cumpăra nimic, în vreme ce întreaga marfă a măcelarului era ridicată, încă înainte de deschiderea formală, a magazinului, de câţiva birtaşi.

Este de subliniat, apoi, faptul că acest sistem de sabotare a măsurilor pentru aprovizionarea populaţiei, este practicat pe scară largă, de măcelăriile cu patroni străini, la care, din nefericire, se adaugă, uneori, pulpana acoperitoare a cutărui român, coadă de topor. Nu vom indica aici, cazurile pe care le ştim. Le ţinem însă la dispoziţia oricui, căci nu este de admis ca în bătălia uriaşe de repunere a elementului românesc în drepturile lui fireşti, să mai existe indivizi care să ocrotească la umbra calităţii lor de români, habotnicille de ghetto, ale tuturor heimatloşilor.

ŞI CONSUMATORUL CARE NU ÎNŢELEGE CA S'A SCHIMBAT CEVA...

Dar mai sunt şi în rândul consumatorilor, inşi care nu pot înţelege că azi este pe altă baricadă faţă de eri. Că vremile sunt acute, din multe puncte de vedere, că o nouă ordine tinde a se stabili, că vremea ghiftuelilor puhave a apus pentru totdeauna, că o disciplinare a nevoilor de viaţă ale fiecăruia se impune categoric.

Sunt clienţi cari, în faţa tejghelei măcelarului, simt crescând în ei avide, vechile dorinţe de animalică îmbuibare. Şi atunci, oarecum, se plasează în rândul cumpărătorilor de en gros. Căci ei cumpără, şi cumpără, şi antricoate şi muşchiuleţ, şi rasol şi pulpă, şi tocătură şi piept, şi coaste şi ficaţi şi...

Iar clientul cu pungă modestă sau cu bun simţ înnăscut, pleacă din prăvălie fără a fi isbutit să cumpere nici cât e necesar unei ciorbe. Căci toate, toate, le-a luat domnul sau doamna cutare, pentru chiolhanurile care-i alcătuesc singura preocupare de viaţă...

Dar aceasta e un capitol deosebit. Aparţine laturei de disciplinare generală cetăţenească, la care va trebui să ajungem oricum şi prin orice metode.

O PRIMĂ MĂSURĂ CARE TREBUE LUATĂ

Ar fi în legătură cu aprovizionarea dela măcelării, a patronilor de birturi, bodegi şi restaurante. Trebue să se interzică definitiv, acestui soi de comercianţi, a se aproviziona pentru nevoile negoţului lor, dela măcelăriile din cuprinsul municipiului.

Ei trebue să-şi ridice carnea necesară dela abator şi numai de acolo. In felul acesta, se va evita ca măcelăriile, obligate a ţine deschis până la anumite ore, să închidă cu mult înainte, întrucât au vândut în câteva minute, toată marfa, birtaşilor, lăsând publicul neaprovizionat.

Pe de altă parte, o temperare a temperamentului unora dintre comercianţii de carne, ar aduce şi în această latură a comerţului un suflu de civilizare, prea puţin existent până azi. Intre comerciant şi consumator raporturile nu pot şi nu trebue să fie decât unele de politeţă şi stimă reciprocă.

Este un element care continuă încă a străluci prin absenţă.

Mircea Craioveanu

Prohibirea exportului de vite

In urma raportului d-lui profesor lt. colonel N. Dragomir, ministrul coordonării şi al Statului Major Economic, a dat următorul decret-lege:

ART. 1. — Se prohibesc la export, cu începere dela 19 Ianuarie 1941, animalele vii, din orice specie, prevăzute la art. 1 până la 16 inclusiv şi art. 18 din tariful vamal.

ART. 2. — D-nii miniştri secretari de stat la departamentele: Economiei Naţionale, coordonării şi finanţelor sunt însărcinaţi cu aducerea la îndeplinire a dispoziţiunilor cuprinse în prezentul decret.

Dat în Bucureşti astăzi, Ianuarie 1941.

Aprovizionarea magazinelor de coloniale

Consfătuirea dela Camera de comerţ

Aseară s'a ţinut la Camera de comerţ şi industrie consfătuirea comercianţilor de coloniale, prezidată de d. Boluntşeanu, membru în comitetul de direcţie.

Constatându-se că din cantitatea de 100 butoaie de ulei comestibil puse zilnic în consumaţie, numai 40 bucăţi se distribue negustorilor, iar restul se desface prin cooperative, — negustorii au cerut să se intervină pe lângă ministerul coordonării ca să se mărească numărul de butoaie ce li se acordă zilnic întrucât azi nu mai o mică parte sunt aprovizionaţi cu acest aliment cerut atât de mult pe piaţă. Tot în legătură cu untdevrei, pentru a ajunge cantităţi mai distribue butoale comercianţilor evrei, pentru a ajunge cantităţi mai mari negustorilor români. Cu privire la fasole, în urma cererii negustorilor băcani se va interveni la Institutul naţional al cooperaţiei în vederea obţinerii de cantităţi mai apreciabile din stocurile disponibile ale acestui institut.

In ce priveşte făina şi pastele făinoase, s'a constatat că piaţa se găseşte suficient aprovizionată, ajungându-se la stare normală a stocurilor pentru desfacere în orice cantităţi cerute de consumatori.

D. preşedinte invită la aceste consfătuiri pe toţi comercianţii români, unde se desbat chestiuni la ordinea zilei de o importanţă covârşitoare pentru întreaga negustorime, cerând totodată să afişeze placarde cu „Magazin Românesc" pentru ca publicul consumator să poată uşor face deosebire între magazinele româneşti şi cele conduse de evrei.

Ştiri economice

Direcţiunea generală sanitară a pus în vedere medicilor de circumscripţie să trimită somaţii pentru desfiinţarea chioşcurilor din Capitală în care se vând alimente alterabile.

★

Ministerul economiei naţionale a prelungit până la 10 Februarie inclusiv, termenul pentru depunerea, acţiunilor societăţilor particulare care au avut în exploatare vreun monopol al statului.

★

Industriaşii de bere au cerut majorarea preţului fabricatelor lor, din cauza scumpirei materiei prime. In acest scop, s'a numit o comisie de experţi.

Expertiza nu a admis majorarea cerută, aşa că, preţul actual al berei va rămâne acelaş.

★

D. Christian Petrescu a fost numit consiler tehnic al ministerului economiei naţionale, fiind însărcinat cu coordonarea activităţii comisarilor numiţi de minister şi pregătirea lucrărilor referitoare la transferul de proprietăţi a întreprinderilor evreeşti.

★

La ministerul Agriculturii s'a întocmit un proiect de lege pentru modificarea unor articole din legea de organizare a corpului agronomic.

★

Unităţile cooperatiste din ţară şi Camerele de agricultură au primit instrucţiuni să facă cumpărături de seminţe de primăvară la preţul pieţei.

★

● **Intreprinderile „Margina-Reşiţă" au fost autorizate să exporte în Germania cantitatea de 1000 tone cărbune de lemn (mangal).**

● **D. Ioan Copuzeanu a fost delegat director al direcţiunii reglementării importului, din ministerul Economiei Naţionale, în locul d-lui N. Georgescu-Roegen, care rămâne director al direcţiunii controlului.**

● D. I. Rocenic, subdirector în ministerul Economiei Naţionale a fost delegat să reprezinte ministerul la târgul de mostre ce se va ţine în primăvara aceasta la Milano.

Bursa de valori

Tendinţa zilei

Piaţa bursieră manifestă tendinţă staţionară în majoritatea sectoarelor. Volumul de tranzacţii se menţine la nivelul celui din ziua precedentă, deşi în unele sectoare se observă o vădită sporire a cererilor.

In special sectorul valorilor cu venit fix înregistrează o atmosferă mai înviorată. Cursurile în general sunt ceva mai susţinute. Renta împroprietăririi închee la 50, Consolidarea creşte la 30 1/4 şi Urbanele Bucureşti cu 5% emisiune nouă la 54.

In sectoarele acţiunilor piaţa manifestă mai mult tendinţă staţionară. Diferenţe în plus sunt înregistrate de acţiunile B. N. R., cari trec dela 5400 la 5450 şi S. A. de Telefoane dela 840 la 870. La petrolifere închee Steaua Română la 36 şi Petrol Block la 370. Concordia s'a cerut la 375 şi I. R. D. C. la 365.

Spre sfârşitul şedinţei, S. R. D., mari firme, urcă dela 1360 la 1400.

INCHEERI OFICIALE

RENTE

Imprumutul Naţional 54, Imprumutul Unirei 55 1/2, Improprietărirea 50, 49 3/4, Stabilizarea 44, 43 1/2, Desvoltarea 40 5/8, Consolidarea 30, 30 1/8, 30 1/4. Inzestrare titluri mici 60, Urbane Bucureşti cu 5% noui 53 1/4, 53 5/8, 53 3/4, 54, Urbane Bucureşti cu 5% vechi 30 1/2.

ACŢIUNI

Banca Naţională 5450, Banca Românească 570, Astra Română 765, Steaua Română 360, Creditul Minier 380, Concordia 355, Petrol Block 370, Mica 850, Cartea Românească 735, S. R. D. 1340, 1360, 1400, S. A. de telefoane 870.

Import de pălămidă din Turcia

S'a încheiat un acord, în baza căruia vom importa 500.000 kgr., adică 30 vagoane pălămidă proaspătă şi sărată din Turcia.

Primul transport, însumând 20 de mii kgr., urmează să sosească Sâmbătă la Constanţa, de unde va fi adus în Capitală.

Peştele va fi distribuit prin administraţia comercială a pescăriilor, la un preţ uniform şi rezonabil.

Lucrările institutului de cercetări agronomice

Eri s'au inaugudrat la Institutul de cercetări agronomice al României şedinţele de referate din anul 1941 în prezenţa d-lui ing. N. Mares, ministrul agriculturii.

D. prof. G. Ionescu-Siseşti a făcut o dare de seamă de activitatea secţiunilor şi staţiunilor pe anul 1940. D. prof. I. Teodorescu s'a ocupat de problema viţelor cu polen steril întâlnite în podgoriile ţării.

Şedinţele vor continua în fiecare Marţi, la orele 17.

Demisia unui număr de funcţionari din ministerul de finanţe

Pe data de 1 Februarie 1941, s'a primit demisiunea următorilor funcţionari ai Ministerului de Finanţe:

1. BERCIAN ANDREI, director cl. II-a dela Administraţia Comercială a Monopolului Alcoolului şi pus la dispoziţia Ministerului;
2. TAUTU CONSTANTIN, inspector general cl. I-a;
3. MUREŞANU VICTOR, inspector general cl. II-a;
4. VASILIU IOAN, inspector regional cl. II-a;
5. TAUTU VASILE, inspector regional cl. II-a;
6. CONSTANTINESCU LUCA, inspector regional cl. II-a;
7. ARMEANU VICTOR, inspector regional cl. II-a;
8. MARGAN TRAIAN, administrator financiar cl. II-a;
9. GARDO GHEORGHE, administrator financiar cl. II-a;
10. CIMPONERIU CONSTANTIN, administrator financiar cl. II-a;
11. Negoiţă I. Ion, administrator financiar cl. II-a;
12. LUCA LUCIAN, administrator financiar cl. II-a;
13. CADARIU EMIL, administrator financiar cl. II-a;
14. DANICEL EMIL, administrator financiar cl. II-a;
15. Deasemenea pe data de 1 Ianuarie 1941 s'a primit demisia d-lui CONSTANTIN ALEXANDRESCU, din postul de administrator financiar cl. I-a.

Scutirea de impozite a comercianţilor şi industriaşilor din teritoriile evacuate

Ministerul de finanţe a trimis organelor în subordine o circulară cu privire la aplicarea decretului-lege pentru scutirea comercianţilor şi industriaşilor din teritoriile ocupate de unele impozite.

Cu privire la scutirile de impozitul comercial, circulara prevede că întreprinderile comerciale şi industriale care au avut sediul şi totalitatea exploatărilor lor productive în teritoriile evacuate, care îşi vor înmatricula firmele în teritoriul liber până la 1 Aprilie 1941 precum şi refugiaţii din teritoriile evacuate care vor înfiinţa până la 1 Aprilie 1941 noui întreprinderi comerciale sau industriale vor beneficia de următoarele scutiri şi reduceri:

a) scutire totală de impozitul comercial şi industrial, inclusiv complimentul şi supracota ce s'ar cuveni pe exerciţiul în curs, deci pe timpul până la 31 Martie 1941.

b) reducerea la jumătate a impozitelor respective pe exerciţiul 1941—1942.

Se atrage atenţiunea că scutirile şi reducerile respective se acordă numai întreprinderilor comerciale şi industriale care au avut în teritoriile evacuate atât sediul cât şi totalitatea exploatărilor lor productive şi care îşi vor înmatricula firma în teritoriul liber până la 1 Aprilie 1941 şi numai refugiaţilor din teritoriile evacuate care vor înfiinţa până la aceiaşi dată, în teritoriul liber noui întreprinderi comerciale şi industriale.

Scutirile şi reducerile respective nu operează de drept, ci se vor acorda de organele de constatare prin procese verbale regulate de impunere, pe baza constatării motivate că sunt îndeplinite condiţiunile de scutire şi pe baza certificatelor eliberate de subsecretariatul de Stat al Colonizării şi populaţiei evacuate sau oricărui înscris doveditor al faptului că, anterior evacuării, contribuabilul era domiciliat în teritoriul trecut sub suveranitatea străină.

Noui comisari de românizare

Printr'o decizie a ministerului economiei naţionale, d. Radu Moga numeşte pe data prezentei decizii comisar de românizare pe lângă tipografia „Cartea de Aur", S. A. cu sediul în Bucureşti.

D. avocat Dan Pantelimonescu se numeşte, pe aceeaşi dată, comisar de românizare pe lângă S. A. R. „Omega", cu sediul în Bucureşti.

D. dr. Ion Dersidan se numeşte, pe aceeaşi dată, comisar de românizare pe lângă S. A. „Prifaro" cu sediul în Braşov, str. Iuliu Maniu Nr. 70.

Se rectifică art. 6 al deciziei ministeriale nr. 133.771 din 2 Ianuarie 1941, în sensul că, d. Cornel Ghisoiu se numeşte comisar de românizare pe lângă întreprinderea Stoer & Friedlaender, cu sediul în Bucureşti, fabrică de uleiuri eterice şi extracte şi nu pe lângă firma „Texa", unde comisar de românizare este şi rămâne d. avocat Dumitru Trăilă.

Incetarea avantajelor de călătorie pe C.F.R. pentru refugiaţi

Direcţiunea generală aduce la cunoştinţă că începând dela 15 Ianuarie 1941 încetează toate avantajele de călătorie pe CFR acordate refugiaţilor până în prezent. Deasemenea încetează şi efectuarea transporturilor pe bază de foi de drum pentru bagaje, efecte de strămutare etc.

Călătoria persoanelor şi transporturilor de bagaje, efecte, etc. primite şi plecate până în ziua de 15 Ianuarie 1941, ora 24, se vor efectua până la staţia de destinaţie înscrisă în buletinul de însoţire sau scrisoarea de trăsură.

In consecinţă, începând dela 16 Ianuarie 1941, ora 0,00, staţiunile nu vor mai emite buletine de însoţire, pe baza foilor de drum refugiaţilor, pentru persoane şi nici scrisori de trăsură pentru bagaje, efecte etc.

Grecia fără mască

(Continuare din pag. I-a)

reacţionă cerând satisfacţie Greciei şi organizând o demonstraţie navală la Corfu. Anglia intervenii prin Societatea Naţiunilor în favoarea Greciei şi de data aceasta. Geneva nu s'a ocupat însă de faptul că comisia italiană condusă de Tellini a avut o misiune cu caracter internaţional şi deci atentatul grec a lovit direct în Societatea Naţiunilor. Singura concluzie la care a ajuns Geneva în faţa acestei situaţiuni era că „trebue să se pue la punct odată Fascismul". Se vorbea de blocuri şi sancţiuni în contra Italiei. Mussolini însă urmă drumul său fără să ia prea mult în seamă ameninţările dela Geneva. Rezultatul fu acela că Grecia dădu satisfacţiunile cerute de Italia şi incidentul se consideră închis. Tentativele de pace ale Ducelui au avut rezultatul de a fi condus la tratativele de amiciţie încheiate în 1928 între Italia şi Grecia. Tot Ducele a fost acela care a împăcat pe Turci cu Greci şi a ajutat încheerea acordului greco-turc în Octombrie 1930. Dacă Grecia ar fi fost dela început capabilă de a conduce o politică independentă, ar fi putut evita orice conflict cu Italia. Grecia însă nu a fost niciodată în stare de a duce o politică a sa. Cu ocazia sancţiunilor din 1936, Grecia s'a manifestat însă cu mult entusiasm de partea sancţioniştilor, din spirit de servilism. Această atitudine a adus Grecia cadoul unei garanţii englezeşti unilaterale şi „desinteresate", semnate în 13 Aprilie 1939. Ducele a arătat mare pacienţă faţă de Grecia, ceeace se manifestă prin însărcinarea pe care i-a dat purtătorului italian de afaceri la Atena, de a comunica grecilor decizia Italiei de a respecta integritatea teritorială a Greciei pentru a menţine şi a desvolta raporturile dintre cele două ţări. Guvernul grec s'a grăbit de a răspunde acestei propuneri prin euforii de gratitudine. Cum a respectat mai târziu această obligaţie, se va vedea din cele ce urmează.

Instigatoare la războl

Pentru a asigura pacea în Balcani, Italia a propus Greciei ca ambele ţări să-şi retragă armatele dela frontiera albaneză. S'a stabilit o zonă desarmată pe frontiera greco-albaneză pentru o colaborare italo-greacă. Lealitatea tradiţională greacă s'a manifestat iarăşi prin asasinarea patriotului albanez Daut Hoggia. Capul său a fost transportat ca un trofeu dela un sat la altul, pentru a servi de exemplu minorităţilor revoltate din Grecia. Daut Hoggia era originar din Ciamuria, provincie cu o populaţie de 80.000 albanezi şi 10.000 greci. Asasinarea lui barbară a fost numai punctul pe i în şirul lung al nedreptăţilor şi abuzurilor comise de Greci în Ciamuria.

Resentimentul în presa şi opinia publică albaneză a fost viu. Italia mai spera însă de a putea trece peste sângerosul incident pentru a păstra pacea în Balcani. Atitudinea luată de greci era însă intolerabilă, făcând imposibilă orice încercare de a... tinuare paşnică a evenimentelor. La 26 Octomvrie, o bandă înarmată de greci atacă cu armele pe sentinelele dela frontiera albaneză.

In acelaş timp Anglia a exploatat situaţia în modul ei tradiţional, ocupând toate bazele navale şi strategice din Grecia pentru a ataca Italia pe Mediterana.

Pentru a pune odată şi pentru totdeauna capăt acestei situaţii intolerabile, Italia avea şi ea dreptul de a acţiona.

Responsabilitatea cade asupra clasei dirigente corupte din Grecia, aservită de Anglia, lipsită de orice posibilitate de a acţiona vreodată pe propriul său cont şi în mod cinstit.

Cum însăşi Istoria ne lămureşte, Grecia a rămas fidelă sie însăşi dealungul secolelor. Acum a bătut ceasul marilor socoteli, când fiecare popor trebue să-şi asume responsabilităţile create dealungul vremurilor. Şi a sosit ceasul când Grecia trebue să plătească pentru vechile păcate, pentru toate înşelăciunile comise încă din timpurile când a fost introdus prin fraudă în Troia, faimosul cal de lemn.

Informație și reportaj politic

Arbitrul de peste Atlantic

In fața ultimului congres al statelor americane, d. Roosevelt a vorbit și se pare că acest ultim discurs prezintă un punct de vedere și o atitudine neintrebuințată până în prezent de președintele Statelor Unite.

Din cuprinsul telegramelor care ne sosesc, din diferite părți ale lumii și care se ocupă cu comentarea discursului în diferite țări interesate, se poate ușor să [illegible] că d. Roosevelt tinde să amestece Statele Unite în concertul politicei europene.

In fața acestui fel de a gândi și poate de a acționa, este normal să ne întrebăm dacă această nouă postură a d-lui Roosevelt [illegible] este determinată de vreun element hotărâtor care a survenit în ultimul timp, sau este consecința unei evoluții lente determinată de o convingere personală.

In ultimul timp, după cunoștința generală nu a survenit nici un fapt care prin natura și importanța lui să intereseze în mod deosebit sau să pună în vreun pericol siguranța statelor de peste Oceanul Atlantic.

Pe frontul de Nord Germania continuă să bombardeze astăzi, ca și [illegible], centrele importante industriale engleze, iar submarinele germane își continuă operațiile [illegible] ca la începutul războiului.

Consecința acestei răfueli dintre poporul german și englez, nu este lipsită de efecte binefăcătoare pentru poporul american, căci o parte importantă din aurul unei țări care stăpânește jumătate din suprafața Globului trece în casele de bani ale Americei [illegible]

Acest lucru, suntem siguri nu poate să supere pe d. Roosevelt. [illegible]

Pe frontul de sud al Europei [illegible]

Cine poate crede în mod serios [illegible]

Ideea de libertate de care se face atâta caz [illegible]

Dacă nici un fapt nou nu a survenit [illegible]

Intr'un discurs în 1936 Roosevelt spunea: „Ne [illegible] am trăit [illegible] unui război. L'am văzut [illegible] cu toate ororile lui: rănii bălăcindu-se în sângele lor, oameni care-și scuipau plămânii distruși de gaz, cadavre zăcând pretutindeni și orașe incendiate. Am văzut două sute de oameni epuizați, mutilați, revenind de pe front, singurii supraviețuitori ai unui regiment care patruzeci și opt de ore mai înainte număra o mie de soldați. Am văzut copii murind de foame și martirul mamelor și al soțiilor. Urăsc războiul".

In acelaș an d. Roosevelt spunea într'un alt discurs: „Politica guvernului constă în a colabora la elaborarea păcii cu alte guverne de aceiaș tendință, prin toate metodele pacifice, fără intervenție".

Ceva mai târziu proclamă o splendidă izolare și un control crescând al fabricanților de arme.

In Decembrie 1936 într'un discurs ținut la congresul pan-american din Buenos-Aires d. Roosevelt se întreabă: „In cazul unui război, putem noi să venim în ajutorul lumei vechi? Personal nu cred că da".

In 1937 la Chicago: „Popoarele pacifice trebue să facă un efort comun.. Războiul este contagios chiar atunci când el nu este declarat. El poate atinge state și popoare foarte îndepărtate de teatrul inițial al operațiilor".

La declararea războiului de către Anglia și Franța, Germaniei, d. Roosevelt, prin intermediul unor memorii, lăsa impresia unui arbitraj bine intenționat. Dar campania electorală recentă în urma căreia d. Roosevelt a fost reales nu este un indiciu că d-sa urzea un gând pe care se pare că cel puțin în parte l-a mărturisit în ultimul discurs?

Credem că nemulțumirea d-lui Roosevelt exprimată în cuvinte violente la adresa statelor totalitare, se datorește pierderii speranței într'o eventuală victorie a lumei vechi, pentru care d-sa are simpatii ce nu au putut fi ascunse.

In urma discursului ținut, un lucru însă este cert: arbitrul de peste Atlantic a încetat de a mai avea acest rol.

Vasile Marghescu

In Jugoslavia s'au înregistrat 29 grade sub zero

BELGRAD, 15. (Rador).— Un val de frig bântue în toată Jugoslavia. In valea Dunării, suflă puternic crivățul.

Temperatura cea mai scăzută în cursul acestei ierni a fost înregistrată în noaptea de Luni spre Marți. La Belgrad, s'au înregistrat 19 grade sub zero, la Zagreb, 21, la Petrinja, 24, la Glina, 25 și la Zasim, 29 grade.

In apropiere de localitatea climaterică Topusko au fost găsite două persoane înghețate. Identitatea lor n'a putut fi stabilită.

Indrăzneața tentativă de jaf a doi bandiți din America

NEW-YORK, 15 (Rador). — Corespondentul agenției D. N. B. anunță:

Doi bandiți au încercat să jefuiască Marți dimineață un mare magazin situat în centrul orașului, pe strada cincea.

După o urmărire plină de peripeții, ambii bandiți au fost arestați. Unul dintre bandiți a fost rănit grav de un polițist, care a tras asupra lui un foc de revolver. Al doilea bandit a fost deasemeni foarte grav rănit în lupta pe care a dat-o cu polițiștii, în momentul arestării.

Inainte de a fi prinși, bandiții au rănit mortal, cu focuri de revolver, pe directorul magazinului și pe un polițist din serviciul circulației.

In timpul urmăririi bandiților, făcută în mijlocul unei mari aglomerații, a mai fost rănit încă unul dintre polițiști.

Exemple de umanitate la marinarii italieni

LISABONA, 15. (Rador). — Corespondentul agenției STEFANI transmite:

Sentimentele de umanitate ale marinei italiene sunt din nou confirmate prin declarația următoare, făcută de comandantul vasului britanic SHAKESPEARE:

„In momentul când submarinul italian a scufundat vasul meu, echipajul submarinului a aruncat imediat un cablu și a remorcat barca în care se afla parte dintre oameni mei, care reușiseră să scape. Fiind rănit, am fost invitat să mă urc pe bordul submarinului, unde mi s'au dat îngrijiri medicale".

Scrisoarea Fuehrerului Marei Germanii către d-na Maria General Antonescu

FUEHRERUL HITLER

D-na Maria General Antonescu a trimis Fuehrerului Adolf Hitler următoarea scrisoare:

Excelență,

Vă rugăm să primiți aceste modeste daruri, ca semn al îndemânării și hărniciei neobosite a țărancei române. In mâinile Fuehrerului Marei Germanii și marelui creator de muncă, ea se simte mândră și nădăjduește să fie înțeleasă.

Noi o trimitem din toată inima și vă rugăm să primiți și urările noastre cele mai călduroase cu ocaziunea Sărbătorilor Crăciunului.

Cu desăvârșită încredere,

MARIA GENERAL ANTONESCU

Și a primit următorul răspuns:

EXCELENȚA,

Mi-ați făcut o deosebită bucurie prin remiterea darului D-voastră. Vă mulțumesc cu toată sinceritatea, mai ales pentru frumoasele dantele, care vor fi de o deosebită valoare pentru mine, fiind lucrate de mâna țărancelor române.

Mulțumesc călduros pentru bunele urări și Vă doresc din suflet mult stimată Doamnă, un an nou bun și fericit.

Al D-voastră respectuos

A. HITLER

Instalarea nouei conduceri a Casei Corpului Didactic

Azi dimineață la ora 9 a avut loc instalarea d-lui Constantin Zoppa noul director general al Casei Corpului Didactic. Au luat parte d-nii: prof. Traian Brăileanu, ministrul educației naționale împreună cu d. Lascăr Popescu director de cabinet; d. Emil Popescu subdirector general; d. Radu Meitani, președintele consiliului de administrație și personalul Casei Corpului Didactic.

După oficierea serviciului divin de către părintele Mihăilescu dela biserica Ilie Gorgani, a luat cuvântul d. Radu Meitani care a salutat pe d. prof. Traian Brăileanu primul ministru legionar al educației naționale, arătând în linii generale planul ce și-l propune pentru viitor.

Ia cuvântul apoi d. director general C. Zoppa arătând scopurile înalte ale acestei instituții de ajutorare asigurând pe d. ministru că va lupta din răsputeri pentru ridicarea acestei instituții.

D. ministru Traian Brăileanu răspunde salutând noul început de administrație legionară, în instituție, urând spor la lucru și dorind în mod deosebit ca să dispară favoritismul, ce ani de zile a făcut din această instituție, obiect pentru clientela politică a fostelor regimuri.

Inhumarea secretarei dela Direcția Presei, Maricel Urianu

Eri după amiază la ora 3, a avut loc trista ceremonie a înhumării Secretari Direcției Presei, Maricel Urianu.

La solemnitatea dela cimitirul Sf. Vineri au luat parte numeroase personalități, reprezentanți ai Presei străine, ziariști și prieteni, printre cari notăm pe d-nii:

Ministru Al. Constant, subsecretar de Stat al presei și propagandei, Victor Medrea și Emil Bulbuc, secretari generali ai presei și propagandei, Vladimir Dumitrescu, secretar general, N. Dianu, ministru plenipotențiar, Eugen Filotti, ministrul României la Sofia, V. Stoica, ministru plenipotențiar, Al Radian, N. Ottescu, prof. George Fotino, căp. și d-na Slătineanu, Em. Bucuță, Ștefan Florescu, d-na Dobrescu, general M. Mazarini, col. și d-na Radu Rusescu, Th. Solacolu, directorul Agenției „Rador", S. Lecca, Al. Bădăuță, directorul Propagandei, Oscar Walter Cisek, director adjunct al Presei, consilier P. Ilcuș, consilier I. Haralamb, G. Mavrocordat, sub-director, V. Hrisicu, Secretar de Presă, Titu Mihăilescu, Secretar de presă, Victor Iagolnița, Mihail Livadaru, etc., precum și întreg personalul Direcției Presei.

Presa străină a fost reprezentată de d-nii: dr. Klaus Schickert, președintele Uniunii Presei Străine din România, G. Costa, atașat de presă pe lângă Legația Italiei, M. Petrovici, Atașat de presă pe lângă Legația Italiei, M. Petrovici, atașat de presă pe lângă Legația Iugoslaviei, Robert Boudeville (Agenția Havas), Frank Stevens (Agenția United Press), Rupert Pomprein (Agenția D. A. R.), Luigi Armelani („Stampa"), Ivan Oahen (Jornal de Genève), Edmond Guérive (Agence Economique et Financière), N. N. Petrașcu (Petit Parisien), Zdravko Tomici (Vreme), S. Iachici (Politika), Sezen Langas (Les Annales de Turquie), Leonida Kostomiris (Kosmos) etc.

Din partea presei din Capitală au participat d-nii: I. Vion, I. Popa, Al. Vișinescu, Em. Serghie, N. Teodoru, Naum Apostolescu, Iancuiescu, etc. precum și numeroși prieteni și cunoscuți.

După oficierea slujbei religioase, d. Oscar Walter Cisek, directorul adjunct al Presei și d. Al. Bădăuță, directorul Propagandei au vorbit în amintirea dispărutei.

După aceasta, toți prietenii au condus pe Maricel Urianu la locul de veșnicie.

Recensământul general al populației României pe 1941

In Monitorul Oficial de eri a apărut Decretul-lege pentru efectuarea recensământului general al României din 1941.

Ministerul Coordonării este însărcinat cu recensământul general al României din 1941.

Recensământul general din 1941, are drept scop o inventariere generală a populației și a bunurilor și va cuprinde următoarele capitole principale: populație, locuințe și clădiri, întreprinderi comerciale și industriale, exploatări agricole, refugiați și expulzați, precum și un recensământ special al populațiunii de origine etnică evreiască.

Organul de conducere al recensământului general este comitetul de recensământ compus dintr'un președinte, care va avea atribuțiunea de a supraveghia întreaga organizație a recensământului și de a reprezenta guvernul față de toate autoritățile care au a-și da concursul pentru bunul mers al lucrărilor recensământului, precum și dintr'un comisar general și un secretar general. Comisarul general este însărcinat cu administrația recensământului în condițiunile stabilite de președinte. Durata însărcinării acestor demnitari va fi până la terminarea completă a lucrărilor pe teren și adunarea materialului la Institutul central de statistică.

Atribuțiunile acestor organe vor fi precizate în amănunt prin decizia Ministerului Coordonării.

Pentru elaborarea de planuri și de lucrări cu caracter special, se vor putea angaja experți străini sau români, care vor primi însărcinări definite, fiind remunerați conform unui acord aprobat de Ministerul Coordonării.

Conducerea tehnică și administrativă a birourilor de populație din întreaga țară trece, pe ziua publicării prezentului decret-lege, în atribuția Institutului Central de Statistică.

Cheltuielile recensământului general al populației și ale statisticii se vor acoperi din următoarele venituri:

a) Cotele obligatorii ale comunelor, prevăzute în art. 176, alt. B, partea I, p. 2 din legea administrativă, publicată în Monitorul Oficial din 14 August 1938;

b) O taxă statistică ce va fi plătită de întreprinderile industriale și comerciale, precum și de clădirile urbane:

Un regulament va stabili normele de aplicare ale prezentului decret-lege.

Orice dispozițiuni contrare decretului-lege de față sunt și rămân abrogate.

Mișcarea Legionară va colabora la opera de interes național a recensământului general, conform directivelor ce se vor da, asigurând prin largă propagandă și supraveghere o completă și exactă înscriere a locuitorilor și bunurilor.

Lucrările tehnice de pregătire și desăvârșire pe teren cad în sarcina Institutului central de statistică din ministerul coordonării, după directivele date de președinte. Institutul, ca organ de executare va face și prelucrarea, prezentarea și publicarea datelor statistice.

In acest scop, Institutul central de statistică va angaja, cu aprobarea președintelui comitetului, personalul central și exterior necesar pentru întreaga durată a lucrărilor.

Personalul tehnic și administrativ angajat pentru lucrările recensământului se va recruta, în primul loc, din funcționarii publici de care autoritățile se pot dispensa temporar și care vor fi detașați de către autoritățile publice respective Institutului central de statistică.

In măsura în care nu se va obține numărul suficient de funcționari dela alte autorități, Institutul va putea angaja personal temporar, plătit cu diurne.

Funcționarii de specialitate, care astăzi funcționează pe lângă diferite autorități și care vor fi socotiți absolut necesari lucrărilor recensământului prin însuși specializarea lor, vor putea fi detașați, pe termen limitat de maximum un an, la Institutul central de statistică.

Detașarea se va face de către președinția Consiliului de miniștri, pe baza propunerii scrisă și motivată a Institutului central de statistică.

Institutul central de statistică va putea să organizeze echipe speciale de lucru, cu funcționari dela diferite autorități, cu aprobarea acestora, și care, în ore suplimentare plătite conform unui tarif special, vor putea fi folosite la lucrările recensământului.

Institutul central de statistică poate angaja temporar funcționari publici din cadrul diferitelor autorități, pentru efectuarea pe teren a lucrărilor de recensământ, cu aprobarea autorităților de care depind.

Personalul care va fi ales și angajat de către Institutul central de statistică pentru executarea lucrărilor, nu poate fi detașat și nici concentrat, dela ziua angajării până la expirarea termenului de angajare.

In caz de mobilizare, personalul de recensământ va fi considerat mobilizat pentru lucru, pe tot acest timp.

Ministerul coordonării va comunica lista personalului angajat și termenul până la care au fost angajate, Marelui Stat Major, care va da ordinele necesare.

Intregul personal depinde din punct de vedere administrativ și disciplinar de directorul Institutului central de statistică.

Ziua recensământului se va stabili prin alt decret

Ziua recensământului se va stabili de către Conducătorul Statului prin decret.

Pentru elaborarea tehnicei de lucru, președintele va numi o comisie de recensământ, care va fi convocată de către Institutul central de statistică, ori de câte ori va fi nevoe.

c) Taxele percepute pentru operațiunile birourilor de populație prin aplicarea unor timbre speciale;

d) Ori și ce alt venit prevăzut în regulamentul pentru funcționarea Institutului central de statistică, la capitolul Fondului Statistic.

Cuantumul cotelor și taxelor ce urmează a fi plătite de comune, de întreprinderile industriale și comerciale, de clădirile urbane și pentru operațiunile birourilor de populație, prevăzute la alineatele a—d de mai sus, precum și modul lor de percepere se vor stabili prin decret-lege.

Se deschide pe seama ministerului economiei naționale și la dispoziția comitetului de recensământ un credit extraordinar, special în sumă de 300.000.000 lei, pentru lucrările recensământului general al populației și al statisticii.

Acest credit se va acoperi cu veniturile arătate la punctele a—d prevăzute la articolul precedent.

Orice angajare de cheltuială din fondurile ce vor fi deschise pentru executarea lucrărilor recensământului fie de personal, fie de material, se face de președinte, sau de delegatul său, pe baza referatului scris al Institutului central de statistică. Intreaga gestiune a recensământului general revine, ca administrare și răspundere, organelor speciale de mai sus, fără a angaja întru' nimic gestiunea departamentală a ministerului coordonării.

Prin derogare dela prevederile legii contabilității publice, comenzile de material și mașini se vor putea face prin bună învoială.

Toate persoanele care se vor găsi în cuprinsul țării, la data recensământului, precum și cetățenii români aflători în străinătate, sunt obligați să se înscrie la recensământ. Organele de recensământ vor elibera o adeverință de înscriere.

Refuzul de a răspunde, darea de răspunsuri false sau împiedicarea sub orice formă a recensământului, se pedepsește cu amendă dela 2.000-100.000 lei, sau cu închisoare corecțională dela 1—3 luni, sau cumulativ cu ambele pedepse. Delictul se va constata prin proces-verbal încheiat de organele de recensământ în fața unui agent al poliției.

Pe baza acestui proces-verbal, Institutul central de statistică, prin decizie, va hotărî amenda și dacă este cazul să se sesizeze judecătoria de ocol a domiciliului delicventului, care va pronunța pedeapsa cu închisoarea. In cazul când Institutul central de statistică dă numai decizia de amendă, termenul de apel la tribunalul domiciliului infractorului este de 5 zile libere dela data când infractorul va fi încunoștiințat de decizia Institutului. In cazul când a fost sesizată judecătoria de ocol respectivă, termenul de apel, atât contra deciziei de amendă cât și împotriva cărții de judecată, este de 5 zile libere dela data comunicării cărții de judecată infractorului.

Personele care au pierdut certificatul de înscriere, pot cere eliberarea unei copii de înscriere la recensământ, contra unei taxe de 300 lei.

Elveția a protestat din nou la Londra

BERNA, 15. (Rador). — Corespondentul agenției Stefani anunță:

Violările sistematice ale teritoriului național elvețian, comise de aviația militară britanică, au fost examinate pe larg în ședința de Marți seară a consiliului federal, care a adresat un nou protest la Londra.

Războiul African în 1914 și astăzi

Multe colonii au atras, la începutul războiului mondial, atenția generală asupra lor. Așa cum credeau anumite cercuri germane, din timpul războiului mondial se spera, că și actualmente, posesiunile coloniale să poată fi ținute departe de conflict. Dar aceasta nu era adevărat decât pentru situația primei faze a pregătirilor de războiu, când forțele de apărare colonială erau foarte reduse. Curând însă, s'a dovedit că această concepție este cu totul falsă, ca să nu zicem absurdă.

Politica engleză nu era deloc dispusă să lase să-i scape ocazia de a obține, prin forțe reduse, mari succese. Pornind dela aceste fapte, Anglia a manevrat ca aceste transformări din cadrul posesiunilor africane, atât cât îi vor fi posibil, să dureze cât mai mult. Ocuparea unei părți din imperiul colonial german din Africa, era unul din scopurile principale ale politicei britanice. Aliații Angliei în frunte cu Franța au fost siliți să-și însușească ideia de a muta războiul în colonii și să facă cunoscut dorințele lor asemănătoare. Desfășurarea războiului mondial a dat ocazia ca să se realizeze atunci într'o măsură foarte mare, aceste dorințe.

Când s'a început războiul actual, Anglia era pe deplin convinsă că Reichul nu dispune de atâtea mijloace militare ca să dorească și un războiu colonial. Angliei și aliaților ei francezi, le stăteau la dispoziție coloniile ca surse de forță în desnodământul conflictului. Intre timp însă, s'a știut că conducerea statului francez și mai ales unii dintre conducătorii militari francezi, n'au socotit că trebuie să-și însușească neapărat această concepție engleză, mai ales, dat fiindcă Italia ar fi putut intra în războiu de partea Germaniei s'ar fi pus atunci o gravă problemă și anume aceia a examinării referitoare la securitatea colonială. Totuși părerea engleză s'a impus și a înlăturat toate obiecțiunile mai ales că ea înțelegea să tălmăcească exemplele războiului mondial în sensul unei evoluții, ca și cum ceva reeditat. Se credea, aproape în mod servil că astfel o nouă victorie va fi cu putință. Dar în realitate, în ceeace privește Africa, mersul faptelor a fost cu totul altul, ba chiar el a fost contrariu așteptărilor.

EȘUAREA CALCULELOR

La sfârșitul războiului mondial Continentul Negru se găsea, până în centrul de rezistență din Estul Africei, sub controlul aliaților.

Aceasta a fost cazul și în primele faze ale războiului actual, dar situația s'a schimbat numai după un an de luptă.

Italia, a eșit din starea sa de nebeligeranță, trecând de partea Germaniei; Anglia a trebuit atunci să ia imediat măsuri de apărare în Africa. Prin pierderea Somaliei Britanice, o parte din imperiul ei colonial a căzut în mâinile dușmanului. A urmat apoi prăbușirea Franței. Incercarea engleză de a împreuna cel puțin o parte din uriașul imperiu colonial francez din Nord-Vestul Africei, pe care să-l țină la dispoziție pentru conducerea războiului ei, a eșuat.

Numai în Sudul Saharei, Albionul a obținut stăpânirea unor puncte, al căror randament, nu poate fi apreciat decât în parte. In alte puncte, mai ales la Dakar, au avut loc puternice contra atacuri. Alte încercări, de acelaș fel, au avut ca rezultat apropierea oficială a Franței de Germania și de Italia și deschiderea unui drum liber pentru adversarii Angliei prin posesiunile franceze.

Rămâne desigur să vedem cum se vor desfășura lucrurile mai departe. Din punct de vedere practic însă s'a realizat contrariu așteptărilor Angliei: ei s'au bazat prea mult pe ceeace a fost posibil în războiul mondial. De altfel chiar și în Anglia se spune că ei s'au bazat prea mult pe întâmplările de atunci.

Un învățământ istoric care să dea rezultate oportune și valoroase pentru prezent, trebuie să pornească dela actuala desfășurare a vieții.

Descoperirea unui tripou clandestin la Galați

GALAȚI, 14. — Poliția gălățeană a operat în noaptea de 12 spre 13 Ianuarie la orele 23 o senzațională descindere la locuința d-nei Ida Weiner domiciliată în imobilul str. Antache 6.

Aici poliția a descoperit un tripou clandestin. In jurul mai multor mese de joc 19 familii de evrei jucau poker pe bani.

Poliția i-a ridicat și transportat la chestură.

Au fost confiscate 6 pachete de cărți de joc, 98 fise, o mare sumă de bani, 3 mese și 10 scaune.

La poliție s'a trecut la identificarea întregei bande de pokeriști. Aceștia sunt: Bela Grunșpan, Rahil Mahler, Elca Solomon, Dina Sarly doctoriță, Elias Weiner, Eliza Rozenstein, Paulina Mausohn doctoriță, Simon Silberman, dr. Moise Ghersonkron, Mendel Rozennstein, Ion Barly, Sigismund Mahler, dr. Mansohn, Zahler, Bruno Grunșpan, Zalman Cubilovsky, Solomon, Lera Cubilovsky Paulina Mansohn doctoriță, Simon Silberman, dr. Moise Ghersonkron, Mendel Rozenstein, John Sarly, Sigismund Mahler, dr. Mansohn Zahler, Bruno Grunșpan, Zalman Cubilansky, Solomon Zoltan, Leiba Cubilovsky, Edla Juni, și Grunspan Adler.

După cercetările preliminare ale poliției au fost înaintați corpului III armată, făcându-se vinovați de contravenție la ordonanța stării de asediu pentru întrunire fără autorizație.

Parchetul militar a emis mandate de arestare toți fiind încarcerați la penitenciarul Central.

Tot odată se fac vinovați și de contravenție la legea prohibirii jocului de noroc.

INFORMAȚIUNI

D. general Ion Antonescu a semnat o decizie prin care se rectifică încadrarea tuturor impiegaților stagiari, licențiați, din impiegați stagiari în impiegați cl. II conf. art. 73 din cod.

Funcționarilor din această categorie li se vor plăti salariile rectificate cu începere dela 1 August 1940.

● D. M. Antonescu, ministrul Justiției, a retras delegația d-lui prof. univ. Alex. Vălimărescu din funcțiunea de secretar general al Comisiunilor de anchetă instituite pe lângă Președinția Consiliului de Miniștri și Ministerul Justiției.

● Prin decizie ministerială d-nii I. Stan, inspector special, I. Pivniceru, inspector regional, Al. Metopador și Ghedeor Popovici administratori financiari au fost suspendați din serviciu.

● Asociația Sportivă a funcționarilor comunali, anunță publicul sportiv al Capitalei că a pus în funcțiune patinoarul din str. Vasile Boerescu Nr. 9.

Patinoarul funcționează zilnic între orele 8-21.

Amatorii de Sky sunt anunțați că singurul teren din Capitală, pe care se poate face antrenament de sky, este situat la Cocioc în Șoseaua Oltenitei Nr. 16.

In prezent zăpada pe pantă este excelentă.

● **D. dr. Bogdan a fost delegat să îndeplinească funcția de primar al comunei rurale Ocna Sibiului.**

D. Burzan Iosif a fost numit ajutor de primar la Geoagiu-Băi.

D. Cotârlea Dumitru a fost numit ajutor de primar la municipiul Sibiu.

● D. Dr. Ion Doniga — medicul Circumscripției sanitare rurale Nedelcu-Chercea din județul Brăila în urma hotărîrii d-lui ministru al muncii, sănătății și ocrotirilor sociale, V. Iasinschi, a fost suspendat telegrafic din serviciu și dat în judecata Comisiunii administrative, pentru neglijență și lipsă dela serviciu.

● *Prin decizie ministerială d-nii Ion Stan, inspector special cl. II-a, Ion Pivniceru, inspector regional cl. I-a, Alexandru Metopador, administrator financiar cl. I-a și Ghedeon Popovici, administrator financiar cl. II-a, au fost suspendați din serviciu, pe data de 13 Ianuarie 1941 fără plata salariului, existând indicii că acești funcționari au comis, în exercițiul funcțiunilor deținute, greșeli grave de serviciu și abateri dela îndatoririle profesionale, contrar legii Codului funcționarilor publici.*

Totodată s'a anulat deciziunea prin care era pensionat d. Ion Pivniceru.

● D. Eugen L. Niculescu, fost profesor la gimnaziul de băieți din Silistra, azi pensionat, este rugat să treacă pe la ministerul educației naționale, direcția învățământului secundar, spre a-și lua titlul de pensie.

● D-na Lucreția Popovici-Negulescu cu examen de capacitate, fiind numită suplinitoare la ore de fizico-chimice la liceul de fete „Iulia Hasdeu" și liceul industrial „Protopopul Tudor" din București ministerul educației naționale o invită să se prezinte imediat la post.

● **D. prof. Vasile Băncilă, directorul general al învățământului secundar, plecând în concediu pentru două luni, locul d-sale va fi suplinit cu începere de azi 15 Ianuarie de d. prof. Ion Băncilă.**

ULTIMA ORA

Sovietele consideră iluzoriu ajutorul promis de Statele Unite Angliei

Industria aeronautică americană nu va mai putea face față marilor cerințe ale actualului război

MOSCOVA 15 (Rador). — Corespondentul Agenției STEFANI transmite:

Presa sovietică se ocupă de eventualele ajutoare pe care Statele Unite urmează să le dea Angliei.

Un foarte viu interes prezintă declarațiile oficioase americane prin care se anunță apropiata vizită la Londra a unei delegații a guvernului american pentru a negocia cedarea către Statele Unite a altor baze navale și aeriene britanice.

Intr'o corespondență din New-York, Agenția TASS subliniază în deosebi faptul că cercurile americane sunt din ce în ce mai ostile livrării de contra-torpiloare americane către Anglia.

Ziarele sovietice relevă totodată, cu privire la producția de avioane a Statelor Unite, că industria aeronautică americană întâmpină dificultăți mai ales din cauza contrastului dintre ea și industria automobilă.

Flota engleză din Mediterana întâmpină mari dificultăți

Recenta victorie navală a unităților puterilor Axei a creiat o gravă situație flotei britanice

BERLIN, 15 (Rador). — Corespondentul Agenției STEFANI transmite:

Acțiunile victorioase ale armelor axei împotriva flotei engleze din Mediterana sunt scoase în relief de ziarele germane, cari arată că aviația de recunoaștere a putut să precizeze pierderile britanice grație numărului și importanței epavelor, cari pluteau deasupra valurilor după lupta dată.

Presa germană scrie că flota engleză întâmpină dificultăți din ce în ce mai mari în ceeace privește aprovizionarea trupelor din sectorul Mediteranei, unde forțele engleze resimt de pe acum efectele acțiunii necruțătoare desfășurată de Italia.

Ziarele publică la loc de frunte știrea relativă la atacul victorios efectuat de aviația italiană împotriva bazelor britanice dela Malta.

Comuniști pedepsiți în Franța

LYON 15 (Rador). — Corespondentul agenției DNB transmite:

Tribunalul corecțional din Lyon a condamnat la pedepse variind între o lună și cinci ani închisoare pentru propagandă subversivă pe 21 militanți comuniști.

Ministrul de finanțe jugoslav desminte svonul că în Jugoslavia ar fi inflație

BELGRAD, 15 (Rador). — Corespondentul agenției D. N. B. anunță:

D. dr. Sutej, ministrul finanțelor, a pronunțat Marți seară o cuvântare la postul de radiodifuziune, ridicându-se cu energie împotriva aserțiunei că în Jugoslavia ar fi inflație.

Ministrul finanțelor a declarat că țara sa poate face față nevoilor financiare, care au sporit din cauza sporirii măsurilor pentru apărare, numai prin metodele folosite de celelalte țări, adică restrângând pe de o parte consumația mărfurilor ce nu sunt absolut necesare, iar pe de alta, făcând economii și recurgând la noui surse de venituri, prin impozite mai mari și prin lansarea de împrumuturi interne.

O demisie din guvernul brazilian

BUENOS AIRES, 15 (Rador). — Corespondentul agenției D. N. B. comunică:

D. Pinedo, ministrul finanțelor, printr'o scrisoare adresată d-lui Castillo, președintele consiliului de miniștri, a demisionat din guvern.

D-sa motivează demisia pe faptul că nu a putut să ajungă la un armistițiu între partidele politice, întrucât național-democrații au refuzat colaborarea lor.

O nouă organizație în America pentru sporirea livrării materialului de război Angliei

NEW-YORK, 15. (Rador). — Corespondentul agenției D. N. B. anunță:

In vederea sporirii livrărilor de material de războiu, de către Statele Unite, s'a constituit în America o nouă organizație intitulată: Consiliul britanic pentru aprovizionarea din America de nord.

D. Purvis, șeful comisiei britanice pentru cumpărăturile din Statele Unite, a fost numit director al nouei organizații, iar d. Morris Wilson a fost numit director-adjunct.

Sir Clive Baillieu a fost numit șef al comisiei de cumpărături.

Noua organizație va avea să examineze toate chestiunile privitoare la aprovizionarea Angliei de către Statele Unite.

Marele hotel elvețian „Grand Hotel Bar", mistuit de incendiu

BERNA 15 (Rador). — „Grand Hotel Bar", cel mai mare hotel din Grindelwald, a căzut pradă focului.

Hotelul acesta, care avea 230 camere, fusese transformat în ultimul timp în spital militar.

Nu se știe dacă sunt victime și nici cari sunt cauzele incendiului.

Atunci când America va înceta cu amenințările de război, va constata că nu are inamici

CHICAGO, 15. (Rador). — Corespondentul agenției D. N. B. anunță:

Președintele de onoare al comitetului pentru menținerea Americei în afara războiului și fostul președinte al comitetului olympic american, publică Miercuri dimineață următoarea declarație în ziarul CHICAGO HERALD AMERICAN:

„O propagandă diabolică a sugerat poporului american ideia că America ar putea să vindece suferințele celorlalte popoare.

Atunci când America va înceta să lanseze amenințări de războiu și să ofenseze, în mod continuu, alte națiuni și să se ocupe în mod exclusiv de propriile sale interese, ea va constata poate că nu are inamici."

Comemorarea eroilor Moța și Marin la biserica din Majadahonda

MADRID 15 (Rador). — In biserica din Majadahonda s'a oficiat o slujbă religioasă pentru odihna sufletelor legionarilor Moța și Marin, căzuți acolo în ziua de 13 Ianuarie 1937.

La slujbă au asistat d. Radu Ghenea, ministrul României, cu d-na, personalul legației României, d-nii Mircea Vlasto și Stănescu Teodor, reprezentanți ai Falangei, reprezentanți ai vechei gărzi, reprezentanții autorităților locale și un mare număr de prieteni ai României.

După serviciul divin, cei prezenți s'au îndreptat spre locul unde au căzut cei doi eroi legionari.

Sub zăpada care continua să cadă, d. Radu Ghenea, ministrul României, a înfipt în pământ crucea legionară, îmbrăcată în flori după care a făcut, în fața cămășilor verzi, obișnuitul apel, urmat de intonarea marșului „Sfântă tinerețe legionară".

Delegatul provincial al vechei gărzi spaniole a rostit câteva cuvinte preamărind fraternitatea ispano-română.

O centurie a regiunii Jose Antonio a dat onorurile.

Grupul de falangiști din Majadahonda și Madrid au intonat imnul falangei cu care solemnitatea s'a încheiat într'o atmosferă războinică.

LA POSTUL DE RADIO MADRID

La ora 21, a avut loc la postul de radio din Madrid comemorarea eroilor legionari Moța și Marin printr'o cuvântare a publicistului Ternes Costila urmată de câteva impresionante cuvinte în limba spaniolă, prin care d. ministru Radu Ghenea a mulțumit Spaniei pentru căldura cu care comemorează pe cei doi eroi legionari, căzuți pe pământul spaniol.

Au fost apoi difuzate bucăți de muzică legionară.

La ora 22, postul de radio España a repetat comemorarea retransmisă de toate stațiunile de radio spaniole.

ELOGIILE PRESEI SPANIOLE

Presa a consacrat articole și bogate informațiuni asupra comemorării lui Moța și Marin. Ziarul „Alcazar" a publicat un primarticol preamărind jertfa celor doi eroi legionari, cari au înfrățit cămașa lor verde cu viteaza cămașe verde a legiunii spaniole.

Ziarele ALCAZAR, ABC, INFORMACIONES, JA și ARRIBA au publicat reportagii ample și fotografii, iar revista politico-socială HAZ a publicat articole și fotografia crucii legionare așezată la Majadahonda. Revista SEMANA din Madrid a consacrat două pagini concentrării legionare publicând șase fotografii dintre care două înfățișează pe d. general Ion Antonescu și pe d. Horia Sima.

Luni a apărut un volum omagial consacrat vieții și morții lui Moța și Marin. Este primul volum al unei biblioteci legionare românești din Madrid, sub îngrijirea d-lui Aron Cotruș, conducătorul serviciului de presă de pe lângă legația României din Spania și Portugalia.

Care este rostul pretinselor „conferințe de stat major" dela Ankara, la cari participă ofițeri superiori ai armatei engleze

Marea Britanie încearcă să-și restabilească prestigiul în Orientul apropiat

SOFIA 15 (Rador). — Corespondentul Agenției D. N. B. transmite:

Cercurile politice bulgare au luat act cu oarecare interes de știrile engleze prin care se anunță că ofițeri superiori din forțele armate engleze din Orientul mijlociu și din flota britanică din Mediterana se găsesc în prezent la Ankara pentru pretinse conferințe de stat major.

Aceste versiuni, exagerate de propaganda engleză, sunt considerate în capitala Bulgariei drept o dovadă a faptului că Anglia încearcă să-și restabilească prestigiul său, care este destul de compromis, mai ales în Orientul apropiat.

Delegația germană a părăsit eri Moscova

MOSCOVA 15 (Rador). — Agenția TASS transmite:

D. Schnirre, trimisul ministrului Afacerilor Străine și președintele delegației germane, a părăsit Moscova, în ziua de 14 Ianuarie.

D-sa a fost salutat la plecare de d-nii Krutikov, comisar adjunct al poporului pentru comerțul exterior al URSS, Sebolev, secretar general al comisariatului poporului pentru Afacerile Străine, precum și de personalul ambasadei germane în frunte cu d. von der Schulenburg, ambasadorul Germaniei la Moscova.

Clasicele minciuni ale propagandei britanice

NU EXISTA EPIDEMIE DE SCORBUT IN OLANDA

BERLIN 15 (Rador). — Cercurile bine informate declară că afirmația unei agenții de presă engleză, prin care se arată că o epideme de scorbut ar fi isbucnit în Olanda, este o minciună clasică a propagandei britanice.

Agenția engleză a mai afirmat că această epidemie s'ar datori faptului că la făina de grâu, din care se face pâine, s'ar fi adaugat făină extrasă din ceapă uscată.

In această privință se constată că știrea răspândită de agenția engleză este complet inventată deoarece în Olanda nu există nici o epidemie de scorbut, după cum nu există nici pâine fabricată în condițiunile arătate mai sus.

Ofițeri germani decorați de Fuehrer

BERLIN 15 (Rador). — Fuehrerul a decorat cu ordinul Cavaler al Crucii de Fier pe locotenenții Budamș și Koenig pentru eroismul dovedit în luptele din Occident.

Drama Angliei

America va pune mâna pe coloniile britanice

Prietenii și aliații se pot obține prin două mijloace: prin pecetluirea crezului comun și prin forță. La un moment dat, Germania a cucerit prieteni și aliați prin încadrarea altor state în realitatea naționalistă, și mai târziu, și prin forță. Politica nu este un menuet dansat în frac și cu mănuși albe.

Altul este însă cazul Angliei. De un suprem egoism manifestat față de toate rasele născute în afară de sacrosanctele insule britanice — inclusiv față de rudeniile din colonii cari se dovedesc în majoritate, foarte detașabile — Anglia a fost mereu sie-și suficientă — a refuzat marfa, limba, ideologia și religia altora — însăși fatalitatea geografică de a fi o insulă a despărțit-o pentru totdeauna de restul lumii așezând-o în mijlocul mărilor, ca pe un tron.

Multă vreme, primatul ei a fost considerat inviolabil. Lumea a trăit sub fascinația leului britanic secole dearândul, ca posedată de o magie neagră.

Cine ar fi îndrăznit să presupună, că și acest leu este vulnerabil ca toți leii? Cei cari au trăit sub forță, sau sub iluzia forței, s'au deșteptat în cea din urmă oră. Și atunci s'a vădit că dincolo de această iluzie nu era nimic ce ar fi putut ademeni pe oameni, pentrucă Anglia nu avea nimic de spus altor națiuni. Anglia nu avea decât „prestigiu". Lozinca așa de des repetată despre salvarea civilizației și drepturile omului, nu s'a prins, pentrucă era doar o înșirare de vorbe și nu a putut avea nici-o rezistență ideologică față de unele concepțiuni trăite de națiuni întregi, din adâncuri. Sunt unele concepțiuni care se potrivesc necesităților unei epoci și ale unui popor, ca mănușa pe degete — sunt și alte concepțiuni cari par frumoase în sine, dar nu prind, pentrucă sunt incapabile de organizare și pentrucă se cunoaște că sunt importate pentru propagandă și nu au nici-o bază reală.

Și astfel și-a pierdut Anglia, unul după altul, aliații. Mai întâi i-a pierdut, pentrucă nu i-a putut ține cu forța. Apoi i-a pierdut, pentrucă nu i-a putut convinge. Acum e ceasul când se plătește politica izolării, a egoismului, fatalitatea de a fi o insulă.

Dar ce s'a întâmplat cu America? Unde este ajutorarea reciprocă ce ar trebui să pecetluiască alianța ideologică și neconstrânsă, dintre țările democratice? Cine constrânge America, să ia ceeace este al Angliei? Forța? Nu. Individualismul democrat, neputința ei de a se organiza, de a crea blocuri. Insula trebue și aici să plătească. De ce n'a vrut Anglia să iscălească acordul naval cu Statele Unite, în 1932, în contra Japoniei? Pentrucă flota americană a fost și mai slabă ca astăzi și Angliei îi era teamă că va trebui să dea ea mai mult. Nu s'a gândit oare că interesul democrațiilor ar fi să fie pregătite în contra atacurilor unui stat totalitar? Nu, pentrucă, democrațiile nu existau decât în principiu, în realitate existau numai democrați individuali, acționari ai companiilor de navigație care se temeau personal de riscuri care ar fi putut dăuna buzunarele lor.

America, ultima utopie și țara unde gândurile se refugiază zi și noapte de sub bombele germane, nu a uitat acest refuz și acum e rândul ei să refuze. Adevărul este că America nu are de ce să lupte. Și nu are nici de ce să dea, dacă nu e forțată. Democrațiile nu pleacă împreună la cruciadă.

Anglia în schimb, cedează. Nu numai acelora, cari sunt dușmanii săi, ci și acelora cu care profesează un crez analog. Și acesta este mult mai tragic.

In ciuda protestelor Argentinei, insulele Falkland vor trece în mâinile Americei, precum și toate celelalte baze navale și militare din Atlantic. Până aici, acordul mai prezintă un oarecare mister susceptibil de interpretări mai optimiste pentru Anglia — altceva este însă cedarea terenurilor petrolifere din golful Persic. Aceste terenuri nu sunt nici baze navale, nici militare și cu atât mai puțin se găsesc în oceanul Atlantic. America are mâna lungă când e vorba de a ajunge în buzunarele partenerului său ideologic.

Din toate aceste, concluziile nu mai trebuesc trase, faptele însești fiind concluzii.

Anglia plătește pentrucă în adevăr a fost totdeauna singură și este singură pentrucă trebue să plătească.

Ce slabe au fost legăturile internaționale! Ce himere!

La o valoare internațională, nu pot ajunge decât trăiri naționale intime. Numai ele pot făuri legături durabile între popoare. Pentru a te apropia de cineva, trebue mai întâi să te recunoști în el.

Anglia însă nu a semănat nici odată cu nimeni și cu nimic. S'a oglindit doar în mări ca și Narcis. Acum și mările îi vor fi scoase de sub picioare. Sau mai probabil se vor căsca adânc.

Olga Caba

Un vas purtător de avioane și un crucișetor britanic grav avariate

BERLIN, 15. (tp.) — Un comunicat oficial britanic de Marți seara anunță că un portavion și un distrugător englez au fost grav avariate. Comunicatul se referă la bătălia anunțată de italieni în Marea Mediterană, între câteva torpiloare italiene și un convoiu englez bine apărat, în timpul căreia după cum se spune în comunicatul englez a fost grav avariat un torpilor britanic care însă a putut totuși să se reîntoarcă la baza sa. Din textul acestui comunicat mai reese, că stricăciunile pricinuite sunt de mare importanță.

Mai departe comunicatul englez anunță, că aviatorii germani și italieni atacând vasele de războiu britanice aflate în Marea Mediterană au avariat grav un port-avion și un crucișetor englez, pricinuind moartea mai multor persoane.

Foametea amenință Anglia

Aprovizionările din Dominioane și Colonii nu se mai pot efectua

Blocada puterilor Axei este extrem de eficace

ROMA, 15 (Rador). — Deși propaganda engleză susține contrariu, scrie POPOLO DI ROMA, poporul britanic suferă din ce în ce mai mult efectele contra-blocadei axei.

Conducătorii organizațiilor alimentare britanice declară că situația se înrăutățește din ce în ce mai mult. Magazinele sunt aproape goale și multe dintre ele sunt distruse de bombardament.

Aprovizionările din Dominioane și Colonii se fac pe o scară foarte redusă din cauza pericolelor pe care le întâmpină navigația și a atacurilor efectuate de submarinele axei.

Armata norvegiană luptă alături de Germania

Proclamația maiorului Quisling

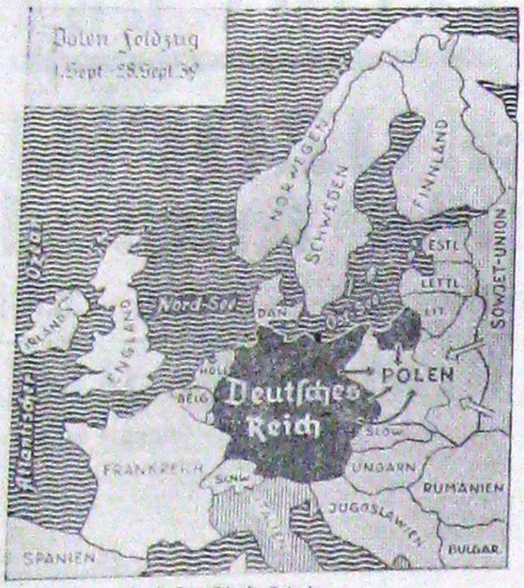
OSLO, 15. — Guvernul din Norvegia, a cerut voe maiorului Quisling, șeful grupului național-socialist, să înființeze un corp de voluntari, care să lupte alături de Germania național-socialistă.

Maiorul Quisling, a acceptat propunerea aceasta, lansând și o proclamațiune, prin care cere tuturor norvegienilor să lupte în rânduri compacte pentru nouile idei biruitoare, cari dărâmă prejudecățile învechite ale oligarhiei democrato-masonice.

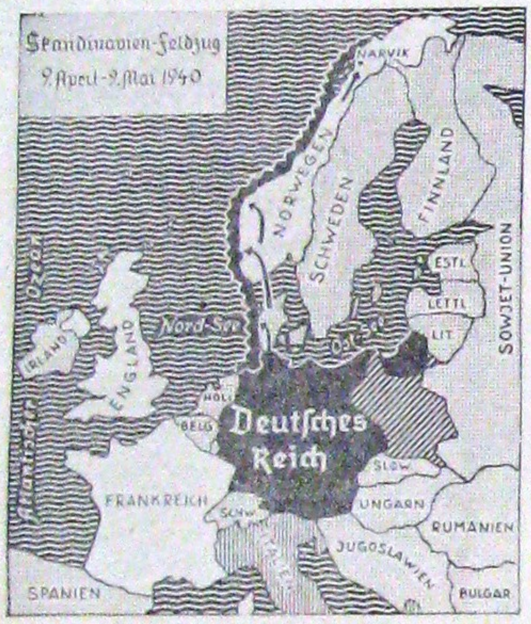
Imprimeriile „CURENTUL", S. A. R., Strada Belvedere Nr. 6, București

AXA

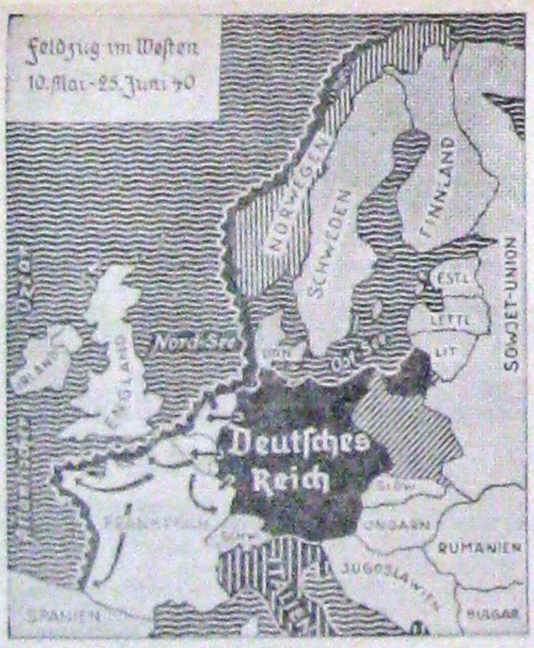
Joi 16 Ianuarie 1941

1) Expediţia în Polonia (1 Septembrie — 29 Septembrie 1939).

2) Expediţia în Norvegia.

3) Expediţia în Vest

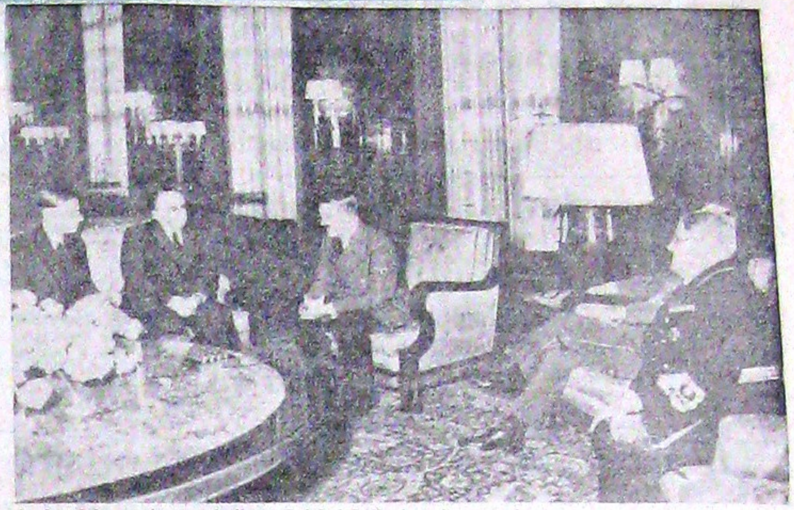

4) Incercuirea Angliei.

Fumitaka Konoye — fratele mai mic al Principelui Konoye preşedintele de consiliu al Japoniei — a fost pe front, luptând alături de soldaţi, cu gradul de caporal.

In fotografia noastră, îl vedem la reintoarcerea într'o scurtă permisie, primit de populaţie, care i-a făcut o caldă manifestaţie.

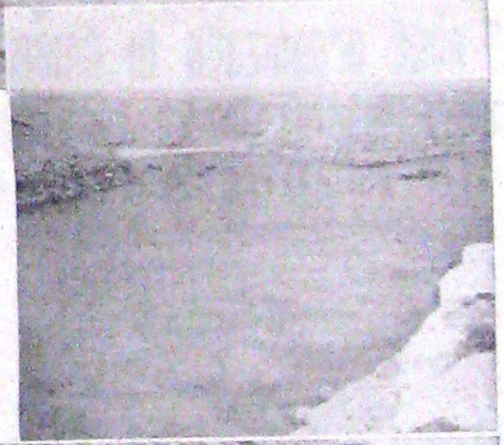
In localul nouei cancelarii a Reichului, Fuehrerul a primit recent pe noul ministru al Sovietelor la Berlin, d. Wladimir Dekanosow. In fotografia noastră, vedem pe Fuehrer întreţinându-se cu diplomatul rus.

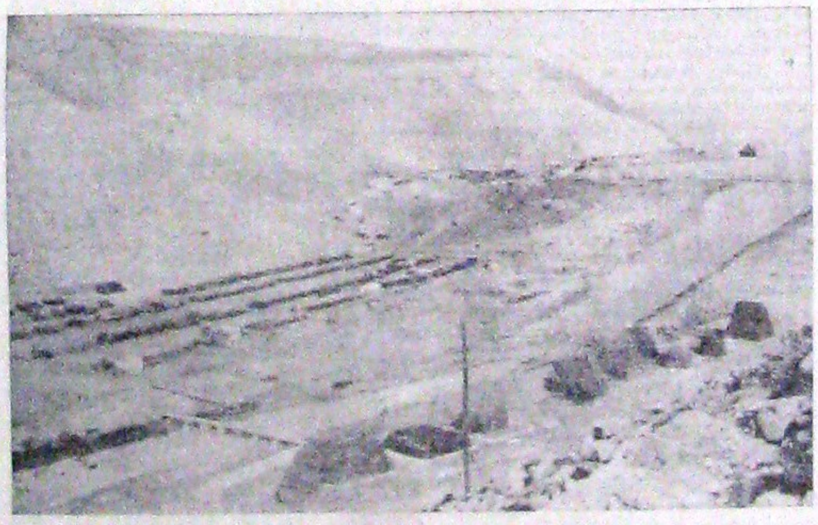

Impotriva coastei engleze, vasele germane care fac controlul apelor deschid uneori foc de lungă durată.

BARDIA PORT AL DEŞERTULUI

Fortăreaţa Bardia apărată cu atâta eroism de forţele italiene împotriva unui inamic extrem de numeros, a fost în 1926 punctul de plecare al expediţiei Roccheti, care a ocupat atunci punctul Girrabub, stabilind oazele care formează graniţa italiană în deşertul libic.

Redăm mai sus trei interesante aspecte ale acestui port al deşertului, care arată configuraţia malurilor extrem de stâncoase şi aşezarea portului Bardia.

Nereuşind pe alte fronturi, Anglia a mutat centrul de gravitate al conflictului, în Mediterana. Ultima mare bătălie navală desfăşurată în canalul Siciliei, s'a soldat cu mari pierderi pentru englezi.

In fotografia noastră, vedem unul din crucişătoarele italiene, în plină acţiune.

Cazarma regimentului de pionori din Krakau, a primit numele Genera-Feldmareşalului List.